

MANDAG, DEN 19. OKTOBER 2009

FORSÆDE: Jerzy BUZEK

Formand

(Mødet åbnet kl. 17.05)

1. Genoptagelse af sessionen

Formanden. – Jeg erklærer Europa-Parlamentets session, der blev afbrudt torsdag den 8. oktober 2009, for genoptaget.

2. Erklæring fra formanden

Formanden. – Mine damer og herrer, før vi genoptager sessionen, vil jeg gerne sige et par ord. Som De ved, underskrev den polske præsident, Lech Kaczyński, Lissabontraktaten for ti dage siden. Jeg er sikker på, at vi nu er kommet et skridt nærmere på at få afsluttet ratificeringsprocessen. Jeg er også sikker på, at også Den Tjekkiske Republik snart ratificerer den.

Jeg vil gerne meddele, at vores første spørgetid med Europa-Kommissionens formand, José Manuel Barroso, finder sted i denne uge, på tirsdag kl. 15.00. Denne forhandling er en vigtig institutionel ændring. Den vil i høj grad forbedre Europa-Parlamentets samarbejde med Europa-Kommissionen. Jeg har arbejdet på denne sag sammen med formændene for de politiske grupper og kommissionsformand Barroso, og det glæder mig, at den nye procedure nu bliver et permanent indslag på plenarmøderne i Strasbourg. Jeg er sikker på, at det vil sætte kulør på vores forhandlinger og gøre vores diskussioner endnu mere åbne.

Den 10. oktober var det Verdensdagen mod dødsstraf. Siden 2007 har denne dag også været den europæiske dag mod dødsstraf, hvor vi viser vores afstandtagen fra og engagement mod denne umenneskelige praksis. Vi fremlægger også vores støtte til et verdensomspændende moratorium i overensstemmelse med den erklæring, som Parlamentet fremsatte i en beslutning i 2007, og med FN's generalforsamlings resolution.

I en pressemeddelelse den 9. oktober understregede jeg både på egne og Parlamentets vegne vores indsats for at skabe et Europa uden dødsstraf og også for at få afskaffet denne straf alle andre steder i verden. Det er vores fælles pligt. Desværre er der stadig et land i Europa, der afsiger og gennemfører dødsstraf. Dette land er Belarus. Vi fordømmer gennemførelsen af henrettelser i Iran, og vi udtrykker navnlig stor bekymring for de iranere, der er blevet dømt til døden efter demonstrationerne i forbindelse med præsidentvalget i juni. Frem for alt er vi imod dødsstraf til unge, og jeg vil gerne påpege, at det i år er tyveårsdagen for vedtagelsen af konventionen om børns rettigheder, der indeholder et udtrykkeligt forbud mod henrettelse af mindreårige.

Vi skal fortsat kæmpe mod dødsstraf og protestere i de tilfælde, hvor den praktiseres, uanset hvor i verden det sker. Vi er yderst bekymrede over de nylige hændelser i Kina, hvor 12 personer er blevet dømt til døden efter de etniske uroligheder i Urumchi i Xinjiang-provinsen. Trods de alvorlige forbrydelser, der blev begået under urolighederne i juni, opfordrer vi de kinesiske myndigheder til at opretholde standarden for hæderlige retshandlinger. Vi er også bekymrede over de tilfælde i USA, hvor der er afsagt og eksekveret dødsdomme, især i Ohio, hvor henrettelser ved giftindsprøjtning blev udskudt efter flere mislykkede forsøg.

Jeg vil gerne gentage vores appel til alle lande, som stadig idømmer dødsstraf, om at fjerne den fra deres straffelov eller, indtil dette sker, indføre et moratorium for afsigelse og eksekvering af dødsstraffe.

(Bifald)

3. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

4. Meddelelse om Kommissionens reaktion på Parlamentets udtalelser og beslutninger: se protokollen

5. Parlamentets sammensætning: se protokollen

6. Udvalgenes og delegationernes sammensætning: se protokollen

7. Mundtlige forespørgsler og skriftlige erklæringer (modtagne dokumenter): se protokollen

8. Modtagne dokumenter: se protokollen

9. Afgørelser vedrørende forskellige dokumenter: se protokollen

10. Andragender: se protokollen

11. Overførsel af bevillinger: se protokollen

12. Undertegnelse af retsakter vedtaget efter den fælles beslutningsprocedure: se protokollen

13. Uafsluttede sager (forretningsordenens artikel 214): se protokollen

14. Anmodning om uopsættelig forhandling

15. Arbejdsplan

Formanden. – Det endelige dagsordensforslag som opstillet af Formandskonferencen på mødet torsdag den 15. oktober 2009 i henhold til forretningsordenens artikel 137, er blevet omdelt.

Mandag:

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Hr. formand! Mit indlæg vedrører faktisk dagsordenen for mandag.

Det forslag til dagsorden, som blev udsendt, før vi fik det dokument, vi skal stemme om, indeholdt, så vidt jeg ved, en forhandling om tre sager om parlamentarisk immunitet. Disse sager om parlamentarisk immunitet er utrolig vigtige, fordi de kan få betydning for ytringsfriheden for et medlem, der udsættes for politisk fjendtlighed fra regeringens side, politisk fjendtlighed fra domstolens side eller politisk fjendtlighed fra domstolene, som udnyttes af regeringen gennem anklagemyndigheden.

Jeg noterer mig, at disse sager er forsvundet fra forhandlingen, og det finder jeg dybt beklageligt. Der er kun en afstemning uden forhandling tilbage, nemlig fru Wallis' betænkning om Marek Siwiecs immunitet. Man kan ikke komme med et indlæg under denne afstemning uden forhandling, og det pågældende medlem kan således ikke udtale sig over for sine kolleger, de øvrige medlemmer. Det finder jeg yderst beklageligt.

Afslutningsvis vil jeg sige lidt om den betænkning, som vores kollega, hr. Speroni, har udarbejdet, og som blev vedtaget med et meget stort flertal, faktisk alle stemmer, tror jeg, om de franske myndigheders holdning, da de nægtede at beskytte vores tidligere kollega, hr. Marchianis, immunitet i forbindelse med telefonaflytning, selvom en sådan immunitet er sikret medlemmer af nationale parlamenter.

Jeg vil gerne vide, hvad der er blevet af henstillingerne i hr. Speronis betænkning og især af den klage, vi indbragte for EF-Domstolen.

Formanden. – Der har ikke været nogen anmodning om en forhandling om parlamentarisk immunitet. Afstemningen om denne sag finder derfor sted i morgen. Hvis der havde været en anmodning, kunne vi have behandlet sagen anderledes. Der er ingen diskussion på dagsordenen, fordi der ikke er stillet nogen form for forslag i denne sag.

Tirsdag:

Der foreligger ingen forslag til ændring.

Onsdag:

Jeg har modtaget en anmodning fra Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater om at ændre titlen på udkastet til beslutning om informationsfrihed i Italien og andre EU-medlemslande. Den nye titel bliver: Informationsfrihed i EU.

Simon Busuttil, for PPE-Gruppen. – (MT) Hr. formand! Noget, som alle var enige om under den forhandling, vi havde i forgangne måned om denne beslutning, var, at vi bør diskutere spørgsmålet om ytringsfrihed overalt, både i og uden for Europa. Men vi kan ikke drage på korstog mod et enkeltstående land. Spørgsmålet om Italien i denne beslutning er grundlæggende en national politisk debat, og vi skal som Europa-Parlament afholde os fra at gribe ind i en sådan debat. Hvis vi beholder ordet Italien i beslutningens titel, påtager vi os rollen som en slags højesteret, hvilket vi ikke er, og vi vil rent faktisk komme til at underminere hele vores institutions autoritet og respekten for den.

Vi støtter ytringsfrihed i og uden for Europa, og vi opfordrer derfor alle, som oprigtigt er for ytringsfrihed, til at stemme for at ændre beslutningens titel.

Manfred Weber, for PPE-gruppen. – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne støtte forslaget.

Det er ikke alle spørgsmål i Europa, der er spørgsmål for Europa. Vi praktiserer subsidiaritet, og vi i Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) har tillid til vores kolleger i parlamentet i Rom og til de romerske domstole, til de italienske domstole, som helt selv kan bestemme, hvad der er godt for Italien, og hvad der ikke er godt for Italien. Det italienske parlament har netop bevist, at det er uafhængigt. Vi vil gerne drøfte meningsfrihed, men så skal vi også drøfte meningsfrihed i EU. Dette skal klart fremgå af forslaget og dets titel, og det er grunden til, at vi beder om støtte til vores forslag.

Hannes Swoboda, for S&D-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Dette her er faktisk et ydmygende syn. Vi har tydeligt sagt på forhånd, at dette begyndte med sagen fra Italien, men vi ønsker ikke at koncentrere os om den. Vi ønsker at sige noget generelt om meningsfrihed i Europa. Det er derfor, vi har valgt denne titel. Det handler om den sag, der startede i Italien, men den indeholder også nogle generelle betragtninger.

Vi skal ikke forsøge at gøre alting. Vi har i ugevis igen og igen forsøgt at lægge den indledende sag til side. Lad os i det mindste være ærlige: Hvis De siger, at vi ønsker at forsvare Berlusconi, uanset hvad han gør, så er det en ærlig holdning, men nu handler De, som om De ønsker at være neutral, at være objektiv. Lad os bevare titlen. Det vil være sund fornuft.

(Bifald)

(Parlamentet forkastede forslaget)

Torsdag:

Der foreligger ingen forslag til ændring.

(Parlamentet fastsatte arbejdsplanen) ⁽¹⁾

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Hr. formand! En ganske kort bemærkning og en anmodning til Dem, hr. formand. På torsdag skal vi bl.a. drøfte de forfærdelige dødsdomme i Iran, som er fuldstændig uacceptable, og som ofte afsiges over såkaldte forbrydelser, der ifølge vores retfærdighedssans ikke engang bør retsforfølges.

Vi bør benytte os af denne lejlighed til klart at udtrykke vores mening, og De skulle måske i lighed med Rådet finde en lejlighed til at sige, at vi, fordi vi er imod vold, fordømmer terroristisk vold generelt, også selv når den er rettet mod regeringsmyndighederne i Iran. Jeg mener, at vores objektive holdning kommer til at stå stærkere, hvis vi klart siger, at det angreb, som kostede 42 menneskeliv, ikke er i overensstemmelse med vores politik. Vi er principielt imod vold, imod dødsstraf og imod terroristisk vold.

⁽¹⁾ Other amendments to the order of business: see Minutes

16. Indlæg af et minuts varighed om politisk vigtige sager

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er indlæg af et minuts varighed om politisk vigtige sager.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Hr. formand! Hele EU mærker den globale økonomiske krise, men recessionen har haft de alvorligste følger i de baltiske lande. Her er vejen ud af den økonomiske krise tæt knyttet til en fuldstændig overgang til euroen. Selvom alle baltiske valutaer siden 2005 har været direkte knyttet til euroen, kan de stadig ikke komme med i euro-området, fordi de ikke opfylder de officielle Maastricht-kriterier. De baltiske stater lider derfor under Den Europæiske Centralbanks lave rentepolitik, som fik låne- og ejendomsboblen til at springe, men de forhindres i at få adgang til fordelene ved valutastabilitet. Jeg opfordrer Dem til at træffe en politisk beslutning, således at euroen undtagelsesvist kan blive indført i de baltiske lande. Disse landes små økonomier er ikke en trussel for euro-området. Truslen er ustabilitet i regionen, hvis disse lande ikke kommer med i euro-området.

Alexander Mirsky (S&D). – (LV) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil blot henlede opmærksomheden på den meget farlige økonomiske situation i Letland. Landet har nu planer om at lukke halvdelen af alle hospitaler. I nogle regioner er arbejdsløsheden oppe på 25 %. I Latgale er 50 % af arbejdstagerne blevet fyret. 30 % af alle politibetjente, 20 % af alle skolelærere og 30 % af alle læger har mistet deres arbejde. Skattereformerne, som går ud på at hæve skatterne, vil få hele økonomien til at bryde sammen. Og i denne situation får Letland i stedet for hjælp tilbud om lån, hvilket kræver endnu flere nedskæringer i det meget lille budget. Tingene er nu så vidt, at nogle svenske ministre i bogstaveligste forstand afpresser den lettiske regering og kræver en reduktion af finansieringen. Alt dette har ført til en social eksplosion...

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg synes, at Parlamentet skal være meget bekymret over den seneste rapport fra FN's Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation.

Mens nogle regeringer i EU og her på det seneste også i Italien fortsat gør indvandring til en forbrydelse, overtræder asylretten og uden hensyn afviser indrejsende, mener jeg, at det, vi har brug for, er et tæt samarbejde, for det er en skændsel, at der stadig er så stor fattigdom i Afrika, Mellemøsten og Asien, som FAO beskriver. Samarbejde er ikke ensbetydende med nyttesløse projekter, som kun skaber omsætning for de samme gamle virksomheder, men med at hjælpe disse lande til at frigøre sig selv.

En anden skændsel, som Parlamentet skal forholde sig til, er privatiseringen af vand, som alle EU's regeringer er blandet ind i. Vand er en ressource, der tilhører os alle, en essentiel ressource og ikke en vare, som de multinationale selskaber kan udnytte.

Karima Delli (Verts/ALE). – (FR) Hr. formand! Mit indlæg vedrører de forringede arbejdsvilkår i Europa.

I dag tjener næsten halvdelen af de mennesker, som har arbejde i verden, under 2 USD dagligt. 12,3 millioner mennesker er stadig ofre for slaveri, og over 200 millioner børn tvinges til at arbejde. I Europa stiger antallet af arbejdende fattige dag for dag, og hvert år registrerer Den Internationale Arbejdsorganisation 160 000 dødsfald, der hænger sammen med manglende forebyggelse.

I denne sammenhæng vil jeg gerne understrege vores ansvar over for alle dem, der er berøvet arbejde og sociale rettigheder, som arbejder under dårlige forhold, over for de millioner af arbejdstagere, der lider fysisk og psykisk, som undertiden drives til selvmord, eller som rammes af kræft eller kroniske sygdomme på grund af deres arbejdsvilkår. Tiden er inde til at bryde med den religion, der dikterer, at vi skal arbejde hårdere, og til at stoppe kapløbet om at tjene penge og konkurrere på kort sigt. I de næste ti år bør EU's højeste prioritering være at sikre ret til anstændigt arbejde og arbejdsmarkedsløvgivning.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Hr. formand! Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisationen udgav for nylig en rapport, hvoraf det fremgår, at verdens fødevarerproduktion skal stige med mindst 70 % inden 2050, fordi menneskeheden ellers vil stå over for truslen om hungersnød. Dette bekræfter en indlysende sandhed. Det er almindelig kendt, at der kommer flere og flere mennesker i verden, samtidig med at mængden af landbrugsjord falder. Samtidig er EU's landbrugspolitik for at tage hensyn til markedsprincipperne og forbedre landbrugets konkurrenceevne baseret på en systematisk reduktion af landbrugsproduktionen i næsten alle sektorer. I lyset af tendenserne i resten af verden kan denne politik ende med at være dræbende og skabe hungersnød i en ikke alt for fjern fremtid.

EU har behov for en grundlæggende ændring i den politiske tilgang til landbruget og dets problemer. Vi skal gøre noget reelt for fødevarersikkerheden på vores kontinent. Vi har fået nok af politikken med at begrænse landbruget, for det er en kortsigtet og ganske fantasiløs politik.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Hr. formand! For omtrent tre år siden lovede den britiske regering, at den ville vedtage en irsk sproglov for at beskytte og udvikle det irske sprog i Nordirland. Lovgivningen om beskyttelse af irsktalendes rettigheder er en vigtig del af freds- og genforeningsprocessen.

Det irske sprog bør derfor have samme lovfæstede beskyttelse som sprogene i Sydirland, Skotland og Wales.

Her tre år efter er der stadig ikke vedtaget nogen lov.

Jeg vil sætte pris på, at De, hr. formand, taler med det udøvende organ i Belfast om vigtigheden og betydningen af flersprogethed generelt.

Elleve år efter at den såkaldte Good Friday-fredsftale blev underskrevet, og tre år efter at St. Andrews-aftalen blev underskrevet, er det af største vigtighed for os, at der vedtages og gennemføres en lov om det irske sprog for at normalisere de irsktalende borgers rettigheder i Nordirland.

Formanden. – Tak. Jeg vil bede Dem indsende en skriftlig forespørgsel om dette spørgsmål.

John Bufton (EFD). – (EN) Hr. formand! Wales er en af de store modtagere af EU-midler under strukturfondsprogrammet for 2007-2013. Pengene bruges hovedsagelig til at udvikle en bæredygtig økonomisk vækst og skabe arbejdspladser. West Wales and the Valleys har – med rette – det højeste støtteniveau under de nuværende strukturfonde.

Mange betragter Det Forenede Kongerige som et rigt land. Men meget få ved, hvor stor fattigdommen og arbejdsløsheden er i Wales. The Valleys er næsten blevet ødelagt af lukningen af de store industrier, som på et vist tidspunkt udgjorde ryggraden i det solide, hårdtarbejdende samfund. I dag er minerne lukkede. De fabrikker, som overtog deres plads, flytter arbejdet til andre lande. De mennesker, som levede af denne beskæftigelse, har ikke blot mistet arbejdet, men også deres mening med livet og følelse af at høre til.

Flere og flere lande står i kø for at komme med i EU, og jeg er derfor bange for, at denne meget nødvendige støtte vil gå til de nye medlemsstater i stedet for Wales. Jeg opfordrer Kommissionen og Rådet til at sikre, at Wales får tilstrækkelige midler gennem en god overgangsordning, når den nuværende strukturfondsperiode udløber i 2013.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Hr. formand! Det utrolig farlige atomkraftværk i Temelin, hvor der siden 2000 har været hele 127 hændelser, ligger meget tæt på det sted, hvor jeg kommer fra i Oberösterreich, og der ligger et andet tæt ved Wien, i Mochovce i Slovakiet. Tilsammen udgør de en ubehagelig cocktail af gammelt sovjetdesign og amerikansk teknik. Rent juridisk er hele spørgsmålet problematisk, da der ikke i nogen af de to lande er foretaget vurderinger af indvirkningen på miljøet i overensstemmelse med EU's lovgivning. Parterne i sagen har ingen mulighed for at få en juridisk vurdering af den endelige beslutning. Dette er i strid med artikel 10 i Fællesskabets direktiv om vurdering af indvirkning på miljøet.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at opfordre Fællesskabet til at gå imod dette byggeprojekt.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Hr. formand! I lyset af genoptagelsen og intensiveringen af forhandlingerne under Doha-runden og i opløbet til WTO-ministerkonferencen i Geneve til november opfordrer vi til en indgående drøftelse med Kommissionen, så vi sammen kan fastlægge EU's forhandlingsposition på baggrund af gennemførelsen af Lissabontraktaten. Vi opfordrer også Kommissionen til, for så vidt angår landbrugssektoren, fuldt og helt at overholde sit forhandlingsmandat, og til at sørge for, at et eventuelt tilbud fra Kommissionens side ikke medfører endnu en reform, og, hvad vigtigere er, ikke at foregribe revisionen i 2013. Med andre ord ønsker vi ikke at få en præmatur reform af den fælles landbrugspolitik ind ad bagdøren eller påtvunget ovenfra.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Hr. formand! Det er rosværdigt, at en politiker ønsker at gøre det så godt som muligt for sit land. Det gør vi alle, vi forsøger alle at varetage vores vælgers interesser. Men disse interesser må ikke forsvares på bekostning af andre mennesker og må under ingen omstændigheder forsvares ved hjælp af afpresning.

Den tjekkiske præsident Václav Klaus har overrasket os alle med sin taktik med at blokere for Lissabontraktaten. Denne mand, der indledte sit politiske liv som reformvenlig, stillede krav, der bringer skam over både ham og hans land. For mig er det uacceptabelt at gøre underskrivelse af Lissabontraktaten betinget af, at der ikke røres ved Beneš-dekreterne. Beneš-dekreterne, som blev vedtaget i 1945, omfattede princippet om kollektiv straf, som er fremmed for europæisk retsorden. I henhold til disse love fik millioner af borgere frakendt deres

statsborgerskab og blev med magt deporteret fra deres fødeland, ene og alene fordi deres modersmål var tysk eller ungarsk.

Ifølge vores europæiske retsorden kan vi ikke tolerere overtrædelser af menneskerettigheder og personlige frihedsrettigheder, uanset form og måde. Men det er det, som Václav Klaus kræver af os.

Chrysoula Paliadeli (S&D). - (EL) Hr. formand! Den nylige kidnapning af Athanasios Lerounis, formanden for den ikke-statslige organisation 'Greek Volunteers', er den sidste i en række af kidnapninger i det kaotiske område mellem Pakistan og Afghanistan, hvor der bor polske, britiske, spanske, kinesiske og canadiske borgere, hvoraf de fleste er undsluppet døden. Beboerne i dette område, også kendt som Kafiristan, hvilket betyder de vantros land, kæmper for at beskytte deres principper, traditioner og skikke i et fjendtligt miljø, som gradvist overtager magten.

Athanasios Lerounis og hans hold har arbejdet effektivt med Kalash-stammen i omkring femten år og har i denne tid været med til at forbedre leveforholdene i dette isolerede samfund.

Vi opfordrer medlemmerne af Europa-Parlamentet til at bruge deres magt og hjælpe med at redde en frivillig, som har brugt så stor en del af sit voksne liv til at forstå et samfund i det centrale Asien, som trues af udryddelse.

Harlem Désir (S&D). - (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! To medlemsstater – Frankrig og Det Forenede Kongerige – har meddelt, at de har til hensigt at sende flygtninge, som kom til Europa i et forsøg på at redde livet, tilbage til Afghanistan.

Jeg mener ikke, at vi længere kan ignorere denne alvorlige trussel mod deres liv. Den britiske avis The Guardian havde i oktober en artikel om nogle afghanere, som var blevet udvist fra Australien og var blevet dræbt, da de kom tilbage til deres eget land.

Efter min mening går dette stik imod alle vores internationale forpligtelser.

Selv Europa-Kommissionen sagde i en handlingsplan fra juni 2008, at legitime foranstaltninger for at reducere ulovlig indvandring ikke må resultere i, at flygtninge nægtes adgang til beskyttelse i EU, og FN's flygtningehøjkommissær har advaret EU mod at forsøge at underminere Genèvekonventionen og andre former for beskyttelse, der skal sikre, at afghanske flygtninge ikke deporteres til Afghanistan.

Rigtig mange medlemmer fra fire forskellige grupper har underskrevet en appel om dette. Jeg opfordrer formanden til at tale med Europa-Kommissionen, Det Forenede Kongerige og Frankrig, og Parlamentet må tage spørgsmålet op for at forhindre, at man begår denne forbrydelse mod asylretten.

Ramon Tremosa I Balcells (ALDE). - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne udtrykke min afstandtagen fra de restriktioner, som den spanske stat har indført over for det catalanske sprog. Jeg henviser mere specifikt til den selvstyrende regering i Valencia, der i 2007 lukkede tv-repeaterne La Carrasqueta og Mondúver. Andre tv-repeatere vil blive lukket i de kommende måneder.

Disse tv-repeatere gør det muligt at modtage catalansk tv i Valencia-regionen. Den valenciske selvstyrende regering handler mod det audiovisuelle medietjenestedirektiv, der sikrer fri bevægelighed for tv-indhold mellem europæiske lande. I EU har vi kulturel frihed, men i den spanske stat, for catalansk tv, er der ikke en sådan frihed. Det er dette triste paradoks, jeg ville fortælle Dem om her i eftermiddag.

Angelika Werthmann (NI). - (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! "Lige løn for lige arbejde" er et princip i traktaten om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber i 1957. Dette princip diskuteres den dag i dag, for der er stadig en åbenlys indkomstforskel mellem mænd og kvinder, selvom der kommer flere og flere kvinder i ledende stillinger. Det er uforståeligt, at kvinder, alene fordi de er kvinder og ikke mænd, får en lavere løn for samme arbejde, især med arbejde af samme kvalitet. Fordelene for et moderne, demokratisk samfund, når det endelig gennemfører dette princip helt og fuldt, hvilket vi måske snarere skal stille krav om, er klare og indlysende for alle. Det er derfor vigtigt, at der gøres noget for at forbedre den nugældende lovgivning og for at skabe løngennemsigtighed. Et lille eksempel er Østrig, hvor lønforskellen er 28 %.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). - (ES) Hr. formand! Jeg vil hermed fordømme en hændelse, der er uden fortilfælde i de ti år, som kong Mohammed VI har regeret i Marokko, nemlig at en marokkansk militærdomstol vil sagsøge syv uafhængighedsaktivister fra Sahara for at samarbejde med fjenden, en anklage, som kan give dødsstraf.

Dette er ikke sket siden tiden under kong Hassan II. En civilist er aldrig før blevet stillet for en militærdomstol. Det betyder, at undertrykkelsen igen intensiveres i den tidligere spanske koloni.

EU's samtykkende tavshed er yderst slående, men den spanske regerings tavshed er endnu alvorligere, for det er den, der bærer det primære ansvar for den nuværende situation i Vestsahara, fordi den forlod området.

Mit spørgsmål er derfor meget direkte: Er det dette marokkanske regime, som vi ønsker at have et særligt forhold til? Er det dette marokkanske regime, som vi ønsker at etablere et forhold med venskab og gensidig respekt til? Hvor mange gange kan og skal vi stiltiende acceptere det, der sker i Vestsahara?

Er det sådan, de regner med at løse de problemer, som hele denne befolkning står over for? Det er netop nu, i forbindelse med disse forhandlinger, at vi skal komme med en klar, entydig reaktion på denne situation.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Hr. formand! EU har 1 636 grænseovergange, der er udpeget som kontrolsteder for personer, som hvert år ønsker at komme til EU, dvs. grænserne passeres ca. 900 mio. gange. Jeg kommer fra en region, der ligger ved EU's ydre grænser, og jeg har et indgående kendskab til de problemer, som toldmyndighederne står over for. Derfor mener jeg, at vi skal se på dette problem med den allerstørste alvor og igen drøfte Frontex-agenturets mandat.

Frontex har en række problemer. Medlemsstaterne skal f.eks. inddrages mere aktivt i samarbejdet ved EU's ydre grænser. Der skal også større fokus på samarbejde med tredjelande, som i mange tilfælde er oprindelseslande eller transitlande for ulovlig indvandring. Stockholm-programmet er med til at styrke inddragelsen af Frontex, så dette agentur kan spille en central rolle som led i den kommende integrerede mekanisme for kontrol med EU's grænser.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Hr. formand! Som følge af det stigende antal godstransporter fra nord til syd på kontinentet og det utilstrækkelige antal transportkorridorer vil jeg gerne understrege betydningen af den centraleuropæiske transportkorridor, CETC Road 65. Den omfatter vejtransport, transport ad indre vandveje og jernbane gennem et område, der forbinder Østersøen med Adriaterhavet og går fra Sverige gennem Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Ungarn til Kroatien.

Korridoren bliver en akse for regional udvikling i hele det område, den går igennem. Den vil fuldt ud opfylde princippet om intermodalitet og have en bæredygtig indflydelse på miljøet. Den vil bidrage positivt til den sociale og økonomiske udvikling i en stor del af EU, eftersom det vil fremskynde og øge samhandelen mellem lande i Østersøregionen og landene ved Middelhavet og Adriaterhavet.

Det er min pligt som medlem af Parlamentet, men også som specialist, der har arbejdet med transportindustrien i mange år, at bede om støtte til CETC-projektet. Det fortjener fuldt ud at komme med i det eksisterende TEN-T-net af paneuropæiske transportkorridorer.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Hr. formand! Efter opløsningen af "junglelejren" i Calais i slutningen af september vil jeg gerne hermed tage afstand fra, at Frankrig og Det Forenede Kongerige har organiseret tvungne tilbagesendelser til Afghanistan, et land i totalt kaos.

Som min kollega, Harlem Désir, der lige har talt, vil også jeg opfordre Europa-Kommissionen til at lægge pres på medlemsstaterne, så de holder op med at udsætte disse mennesker for livsfare ved med magt at sende dem tilbage til Afghanistan.

Vi ved, at disse personer ikke kan ansøge om asyl i Frankrig i henhold til Dublin II-forordningen, fordi de sandsynligvis vil blive sendt til Grækenland eller Italien, hvor deres opholdsvilkår er uacceptable, og de har meget få chancer for at få tildelt asyl.

Den eneste følge af opløsningen af "junglelejren" er, at det har gjort den tragedie, som disse personer, der har alvorligt behov for beskyttelse, endnu mere traumatisk. I strid med de franske myndigheders målsætning er disse personer blevet endnu mere sårbare efter lukningen af lejren, og de løber nu endnu større risiko for at komme i hænderne på menneskesmuglere, som til gengæld overhovedet ikke bekymrer sig om deres skæbne.

Vi skal nu mere end nogensinde før huske på, at et asylsystems troværdighed kommer i fare, hvis det ikke kan beskytte dem, som har brug for beskyttelse.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Hr. formand! Det glæder mig, at FN's menneskerettighedsråd (HRC) har tilsluttet sig henstillingerne i Goldstone-betænkningen og opfordringerne til at få sat en stopper for den ulovlige belejring af Gaza, der skaber så store menneskelige lidelser. Jeg foreslår, at de relevante

parlamentsudvalg nu øjeblikkeligt ser på, hvilke skridt EU kan tage for at sikre, at Goldstone-henstillingerne gennemføres effektivt.

Det chokerede mig, at fire medlemsstater, Italien, Nederlandene, Ungarn og Slovakiet, stemte imod HRC-beslutningen. Menneskerettigheder og international lov er ikke et frivilligt supplement, som kan forsvares eller siddes overhørigt alt efter den politiske fordel, man kan drage af det. Alle vores medlemsstater skal forsvare internationale love og menneskerettighederne uden frygt eller partiskhed, for ellers undermineres vores troværdighed som forkæmper for retfærdighed i verden og som en hæderlig deltager i fredsprocessen i Mellemøsten.

Endelig beder jeg Dem i overensstemmelse med hensigten med Lissabontraktaten om at insistere på, at hverken Kommissionen eller Rådet underskriver nye aftaler med Israel i den kommende uge.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Hr. formand! I anden halvdel af september i år afholdt Rusland og Belarus militærøvelser med kodenavnene "West" 2009 og "Lake Lagoda" 2009. Det var den største øvelse af sin art langs Ruslands vestgrænser siden den kolde krigs afslutning. Angrebsøvelser af samme omfang fandt sidste gang sted i 1981, da den kolde krig var på sit højeste. Det er interessant, at "West" 2009-fasen startede den 18. september, som næsten helt nøjagtigt var 70-årsdagen for Sovjets invasion af Polen. Nogle af øvelserne fandt sted ved Gdańsk-bugten, og "Lake Lagoda" 2009 betragtes generelt af eksperter som forberedelser til et potentielt angreb på de baltiske lande og Finland.

Trods Den Russiske Føderations åbenlyst fjendtlige tiltag har både EU og NATO forholdt sig passivt. De har stadig ikke udviklet en forsvarsstrategi i tilfælde af en invasion fra øst, fordi nogle af landene og NATO-medlemmer betragter spørgsmålet som for politisk følsomt.

I lyset af det kommende EU-Rusland-topmøde og også de forhold, jeg har nævnt, har jeg indsendt et spørgsmål om denne sag til Rådet for Den Europæiske Union.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Hr. formand, aftaler bør overholdes, og regler bør være lige bindende for alle. Det kan måske forekomme indlysende, men det er det ikke i virkelighedens verden, når vi taler om associeringsaftalen mellem EU og Marokko, der ifølge Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig indeholder konsekvente uregelmæssigheder.

Spanske tomatavlere, især på De Kanariske Øer, har store problemer og behov for, at aftalen overholdes, men ønsker også at vide, hvad Kommissionen planlægger at gøre med den nye aftale, som stadig er under forhandling. De ønsker at vide, om den kommer til at indeholde tilbud om en præferencetomatkvote og på hvilke betingelser, om indgangsprisystemet vil blive ændret, så det forebygger overtrædelser i fremtiden, og om man vil håndhæve de krav til plantesundhed, der stilles til de europæiske producenter.

Nu vi taler om aftaler, følger også bananavlerne forhandlingerne, bl.a. om bilaterale aftaler med tredjelande, med stor bekymring, fordi disse aftaler kan få uoprettelige følger, hvis de ikke ledsages af udligningsforanstaltninger.

I ingen af tilfældene må Kommissionen svigte producenterne, det kan vi ikke lade ske.

Françoise Castex (S&D). – (FR) Hr. formand! Jeg vil gerne gøre Dem opmærksom på anholdelsen af Mohammad Othman, en 33-årig palæstinensisk menneskerettighedsaktivist og fortaler for den ikkevoldelige civilsamfundskampagne for boykot, afvikling af investeringer og sanktioner.

Mohammad Othman blev anholdt den 22. september af de israelske myndigheder. Siden da er hans varetægtsfængsling gentagne gange blevet forlænget af den israelske hær. En militærdømmer skal tage stilling til hans tilbageholdelse den 20. oktober, dvs. i morgen.

På Europa-Parlamentets vegne opfordrer jeg Dem, hr. formand, til at tage skridt til at sikre, at denne menneskerettighedsaktivist, hvis eneste forbrydelse er en tankeforbrydelse, løslades.

I denne uge skal vi uddele Sakharov-prisen. Vi kan desværre ikke give Sakharov-prisen til alle, der kæmper for menneskerettighederne, men lad os da i det mindste give dem vores støtte, når deres frihed er i fare.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE). – (PL) Hr. formand! Jeg taler i dag som medlem af Kultur- og Uddannelsesudvalget og også som medlem af Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse. I denne egenskab opfordrer jeg til fortsatte, omfattende høringer og effektiv handling vedrørende digitalisering af bøger og Googles rolle. Vi kan ikke tillade, at vores marked, alt det, vi har opnået på dette område i Europa, domineres af en enkelt virksomhed. Vi skal udvikle gode, juridiske instrumenter, som beskytter vores

forfatteres og udgiveres interesser, og EU skal gøre dette sammen med andre, især USA, men også andre lande i nutidens globaliserede verden.

Det drejer sig om vores europæiske litteratur, vores kultur og vores identitet. Vi skal udvikle disse instrumenter og sammen beskytte dem. Det drejer sig om vores europæiske forfattere og udgivere. Problemet med digitalisering er for vigtigt til at blive afgjort på den anden side af Atlanterhavet. Vi skal sammen indføre denne lovgivning, og vi skal være yderst opmærksomme på dette problem.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – (RO) Hr. formand! Disse dage er afgørende for den demokratiske udvikling i Republikken Moldova. Det nye parlaments valg af præsident, som er planlagt til den 23. oktober, blev udskudt på grund af mangel på konkurrence. Igen forsøger kommunistpartiet at sabotere vejen til demokrati gennem undergravende taktik, nemlig ved ikke at opstille en kandidat.

Det er vores pligt at overvåge hele processen tæt for at sikre, at bestemmelserne i forfatningen overholdes, og at Republikken Moldova består den demokratiske test i disse valg.

Styrkelse af demokratiet i dette land må være en af EU's prioriteringer i naboskabspolitikken. Dette kan tjene til eksempel for hele området øst for EU. Det er vores pligt at tilbyde denne demokratiske regering en ny mulighed ved at give den den moralske og tekniske støtte, som den har brug for. Det mest velkomne tegn på denne støtte vil sandsynligvis være at komme med en brugbar løsning, så borgerne i Republikken Moldova kan få adgang til EU.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Hr. formand! Efter omhyggelige, alvorlige overvejelser har vælgerne i Irland ratificeret Lissabontraktaten med et flertal på to tredjedele. Det er med glæde og stolthed, at vi har modtaget denne nyhed, da traktaten vil muliggøre flere udvidelser. De eneste, som endnu ikke har besluttet sig, er præsident Václav Klaus og den tjekiske forfatningsdomstol.

Jeg kommer fra det tidligere Jugoslavien og kan huske, at vi støttede Tjekkosllovakiet, ikke kun når de spillede ishockey mod Sovjetunionen, men ved enhver lejlighed og i enhver sammenhæng. Fra da Warszawapagten tropper invaderede Tjekkosllovakiet under "foråret i Prag" har vi altid udvist solidaritet med dem. Men ved denne lejlighed hverken kan eller vil jeg gøre det, da det ville være til skade for EU, mit eget land og alle fremtidige kandidatlande.

Jeg vil her offentligt give udtryk for min bekymring og sige, at vi ikke vil tillade nogen at udsætte os for afpresning. Derfor opfordrer jeg de politiske ledere og offentligheden i både nuværende og kommende kandidatlande til at lade præsidenten for Den Tjekkiske Republik vide, at han leger med vores og med deres skæbne. Det er på høje tid, at dette spil stoppes.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Hr. formand, mine damer og herrer! For tre år siden, den 23. oktober 2006, samledes titusindvis af mennesker i Budapest for på værdig vis at fejre og mindes den ungarske revolution i 1956 og vores folks kamp for frihed fra det kommunistiske diktatur. For tre år siden brugte terrorister forklædt i polituniformer uden identifikationstegn forbudte våben for at sprede den menneskemængde, som afholdt en fredelig mindehøjtidelighed. Dette skete angiveligt efter politisk ordre fra det parti, som fulgte efter det kommunistiske diktatur.

50 år efter 1956 blev der igen udgydt ungarsk blod i Budapests gader. Fredag i denne uge, den 23. oktober kl. 15.00, vil flere tusind mennesker igen mindes begivenhederne i 1956 på Deák Square. Vi Jobbik-parlamentetsmedlemmer vil sammen med andre medlemmer såsom Andreas Mölzer og Bruno Gollnisch ved denne lejlighed overvåge, at deltagerne i denne højtidelighed ikke lider fysisk overlast. Jeg vil dog gerne bede Europa-Parlamentet sende observatører og bede især Jerzyk Buzek gøre de ungarske politichefer opmærksomme på Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Hr. formand! I de sidste par uger har der været en række voldelige hændelser i den hellige by Jerusalem omkring Al Aqsa. Begge sider skyder skylden på hinanden og anklager den anden for at have startet det hele og være ansvarlig for alle disse voldelige handlinger. Som det så ofte sker i denne region, eskaleres en hændelse hurtigt og bliver til en krise. Vi må ikke glemme, at den seneste palæstinensiske intifada brød ud lige efter hændelserne ved Al Aqsa. I sådan en situation mener jeg, at vi skal se på vores pligt som Europa-Parlament. Vi har pligt til at tage kraftigt afstand fra alle ensidige foranstaltninger og sikre, at vi får sat en stopper for alle internationale lovovertrædelser her og nu. Erfaringen viser, at vi ikke må forholde os tavse i situationer som denne.

Vladimír Maňka (S&D). – (SK) Hr. formand! I tre og en halv måned har Slovakiet været udsat for en brutal bagtalelseskampagne vedrørende ændringen af den nationale sproglov.

Viktor Orban sagde i Rumænien i juli, at Ungarn i sin udenrigspolitik skal behandle dette spørgsmål som et alvorligt eksempel på "casus belli", hvilket betyder en "krigsårsag". En uge senere sagde den tidligere ungarske ombudsmand for etniske minoriteter, Jenő Kaltenbach, at alle mindretal i Ungarn havde været udsat for et totalt identitetstab, fordi de ikke kunne tale deres eget sprog og ikke kendte deres egen historie. Den tidligere ombudsmands ord gav ikke anledning til selv den mindste politiske debat og heller ikke debat i medierne.

De ungarske nationalister er ikke interesserede i mindretallenes rettigheder i Ungarn, men kun i ungarske mindretals rettigheder i andre lande. De uskyldige mennesker, der bor i det sydlige Slovakiet, er på denne måde blevet gidsler for disse nationalister og deres drømme om en politisk forenet ungarsk nation.

Maria da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Hr. formand! Regionale forskelle er stadig en udfordring i den udvidede Union. Derfor er det vigtigt, at der under samhørighedspolitikken ydes støtte til de regioner og medlemsstater, der er mindre udviklede. Derfor er vi yderst bekymrede over det nylige ændringsforslag til den generelle forordning om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden, som er stillet af den portugisiske regering og Europa-Kommissionen.

Med dette ændringsforslag indføres der nu undtagelser fra den almindelige regel om den geografiske berettigelse af udgifter til aktiviteter med en afsmittende virkning og aktiviteter vedrørende teknisk bistand, således at midler, der er afsat til konvergensregionerne det nordlige Centralportugal, Alentejo og Azorerne, i praksis kan anvendes i Lissabonområdet.

Denne ændring kan udgøre en overtrædelse af princippet om økonomisk og social samhørighed, et princip, som er hjørnestenen i det europæiske projekt.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Hr. formand! Jeg er bekymret over religionsfriheden i Tyrkiet. Tyrkiets eventuelle medlemskab af EU afhænger af, om landet opfylder Københavnskriterierne. Landet har på det seneste på grund af interne spændinger været mindre parat til at forbedre situationen i henseende til menneskerettigheder og religionsfrihed. Der har også været mangel på vilje til at efterforske forbrydelser mod kirker. Den ortodokse kirke kan f.eks. stadig ikke frit vælge sin patriark uanset nationalitet, og der kommer flere og flere forsøg på at indføre restriktioner for præsterne og deres ret til at bære ornat offentligt.

Der kan stilles krav til Tyrkiet om at indføre konkrete foranstaltninger under forhandlingerne om medlemskab, som skal vise, at landet forstår og erkender værdien af den europæiske kulturarv, selv på tyrkisk jord. Derfor skal Tyrkiet f.eks. med øjeblikkelig virkning tillade Halki-præsteseminariet at fortsætte sit virke og genoptage beskyttelsen af kirkens ejendom.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Hr. formand! Det fremgår af Europa-Kommissionens undersøgelser, at det betalingsbalanceunderskud, som de fleste medlemsstater oplever, forventes at svare til over 3 % af BNP i 2009 og 2010. Og i 2010 forventes der en offentlig gæld på 80 % i 27 medlemsstater og på over 80 % for landene i euroområdet.

Men i landene i Østeuropa vil kravet om at mindske recessionen støde sammen med pligten til at overholde Maastrichtkriterierne. Der kan konstateres en diskrepans mellem kravene i Stabilitets- og Vækstpagten for landene i euroområdet, hvor der er stigende underskud og offentlig gæld, og de ekstremt strenge krav til dem, som ønsker at komme med i euroområdet.

Det er derfor nødvendigt at tilpasse Maastrichtkriterierne til det nuværende klima og de økonomiske realiteter, dvs. de store konjunkturudsving. Tilpasning af Maastrichtkriterierne og hurtigere adgang til euroområdet for landene i Østeuropa vil styrke EU og fremme integrationsprocessen.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Hr. formand, jeg vil gerne sige lidt om arbejdsulykker i Grækenland og Europa. Aktionærernes, kontrolmekanismernes samt medlemsstaternes og EU's myndigheders mangelfulde måde at anvende sikkerhedslovgivningen på er decideret kriminelt. Statistikken for mit land, Grækenland, er tragisk. Der var 142 ulykker med dødelig udgang i 2008, og der har været over 56 siden begyndelsen af 2009.

I en tid, hvor liv går tabt, behandler virksomheder, de nationale myndigheder og Kommissionen dette spørgsmål på en meget overfladisk måde, og forbrydelser straffes i det store og hele ikke; her kan f.eks. nævnes kriminalitet, der begås for økonomisk vindings skyld såsom den forbrydelse, som France Telecom har begået siden februar 2008. I sidste uge begik endnu en arbejdstager, der kun var 25 år, selvmord på grund af ulidelige arbejdsforhold. Hvad har Kommissionen at sige til det? Hvis det havde været en anden sag, ville den have grebet ind. Derfor opfordrer jeg Præsidiets og mine kolleger til at iagttage et minuts stilhed på et eller andet tidspunkt i denne tre dage lange mødeperiode for ofrene for France Telecom og andre arbejdsulykker.

Ioannis Kasoulides (PPE). - (EL) Hr. formand! Sidste måned fortalte jeg plenarforsamlingen, at man havde opdaget resterne af cypriotiske soldater, der under invasionen i 1974 blev fotograferet, da de, bestemt i levende tilstand, overgav sig til den tyrkiske hær. I lyset af den seneste udvikling har Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol fundet Tyrkiet skyldig i grusom, umenneskelig adfærd over for familier til de soldater, der forsvandt i den periode, fordi man ikke havde undersøgt sagen og informeret familiemedlemmerne om deres skæbne. Tyrkiet blev dømt til at betale erstatning til dem. Jeg opfordrer atter Parlamentet til indtrængende at bede den tyrkiske hær om at give FN's Komité for Forsvundne Personer adgang til dens registre, så der kan findes en løsning på dette humanitære spørgsmål.

Rosario Crocetta (S&D). - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Først vil jeg takke Dem for at bede de belgiske og franske myndigheder om at give mig politibeskyttelse.

At føle solidaritet fra institutionerne, når man i forreste linje bekæmper et fænomen som mafiaen i Italien, der har skabt så mange ofre i årenes løb, er yderst vigtigt, og jeg takker Dem af hjertet. Men i nogen tid har mafiaorganisationer været et globalt fænomen, ikke blot i form af pengevidvask, men også gennem deres konstante tilstedeværelse i forskellige europæiske lande samt via indvandring.

Da jeg den 16. juli i år opfordrede til nedsættelsen af et udvalg, som skulle undersøge mafiaorganisationer i Europa, var mit formål ikke kun at tjene mit eget land, men også EU, i en tro på at manglende årvågenhed, når det drejer sig om organiseret kriminalitet som mafiaen, kan få negative følger for borgernes livskvalitet og sikkerhed og på udviklingsmekanismer. Og det er mærkeligt, ja, jeg er færdig ...

(Formanden afbrød taleren)

Formanden. - Tak. Jeg vil gerne sige, at jeg også har bedt myndighederne i Bruxelles om øget vagtmandskab omkring Europa-Parlamentet på grund af den uheldige episode, vi havde for nylig. Myndighederne i Bruxelles har besvaret Europa-Parlamentets anmodning meget positivt, og vi forhandler nu med dem.

Corina Crețu (S&D). - (RO) Hr. formand! Det fremgår af rapporten om Verdens Fødevederlag, at en ud af hver seks sulter, og at antallet af underernærede mennesker i verden nu ligger på over 1 milliard, mens antallet af personer, som rammes af hungersnød, er steget med 100 millioner på bare et år.

I hele perioden er de internationale donationer til Verdensfødevareprogrammet faldet med 50 % i forhold til i 2008, hvilket i høj grad påvirker mængden af fødevarehjælp til de fattige lande.

EU er verdens førende donor af fødevarehjælp til bekæmpelse af den globale hungersnød. EU's position blev styrket, da G8 på topmødet i L'Aquila gav tilsagn om at yde 2 mia. EUR oven i den ene milliard EUR til fødevarefaciliteten. Det er mange penge, men stadig langt fra, hvad der er nødvendigt for at opfylde FN's målsætning, nemlig at halvere antallet af mennesker, der lider af endemisk hungersnød.

Der er behov for en meget bredere politisk indsats for at mobilisere ressourcer fra alle verdens store industrimagter. Jeg mener, at det er absolut nødvendigt med en Marshallplan, som skal have et meget mere specifikt, konkret mål, nemlig at bringe denne milliard mennesker, der lever i hungersnød, op over fattigdomsgrænsen.

FORSÆDE: Stavros LAMBRINIDIS

Næstformand

Ioan Mircea Pașcu (S&D). - (EN) Hr. formand! Den tidligere amerikanske regerings missilforsvarsprojekt, som Europa er blevet en del af, blev skarpt kritiseret af Rusland, som valgte at se det som et træk imod Rusland, og af nogle europæere, som blev oprørte, fordi russerne var oprørte.

Obamaregeringen forsøger at møde en sådan holdning ved at ændre forsvar fra langdistance til kort- og mellemdistancemissiltruslen for på denne måde at øge den direkte beskyttelse af Europa og tilsyneladende ved at anerkende et russisk samarbejde ved at forsyne dem med en radarfacilitet i Kaukasus.

Alligevel er der nogle europæere, som bestrider projektet, idet de ser bort fra dets nye kurs. Rusland har endnu ikke udtalt sig. Jeg håber bare, at den europæiske holdning ikke udelukkende er formet af denne kendsgerning, men afspejler et reelt forsøg på at finde den bedste måde, hvorpå man kan beskytte europæisk jord mod denne reelle trussel i samarbejde med USA, og også med Rusland, hvis sidstnævnte vil.

Philip Bradbourn (ECR). - (EN) Hr. formand! Sidste år forhandlede Parlamentet om brugen af helkropsscannere i lufthavne, og efterfølgende trak Kommissionen sit forslag vedrørende disse tilbage.

For nylig blev der startet en ny retssag ved Manchester lufthavn, og de har nu modtaget juridisk rådgivning om, at anvendelsen af disse apparater på mindreårige kan være en overtrædelse af loven om børns sikkerhed og beskyttelse på grund af beskaffenheden af det billede, der frembringes. Lignende sager af denne art fandt sted i 2005 og 2006 gennem gruppen Action of Rights for Children, som resulterede i et forbud mod brugen af kropsscannere på personer under 18 år.

Eftersom der nu er blevet rokket ved selve eksistensgrundlaget for disse apparater via nævnte juridiske rådgivning – og dette er henvendt direkte til kommissær Barrot – er det så ikke på tide, at Kommissionen afgjorde, at anvendelsen af disse typer scannere ikke skal være tilladt i EU, eftersom mine vælgere, hvor de end rejser i Unionen, ikke bør være underlagt denne uanstændige og fornædrende behandling? Jeg opfordrer også til et globalt forbud mod en sådan teknologi for at beskytte alle EU-borgere.

László Tóké (PPE). – (HU) Hr. formand! Sidste år protesterede jeg imod religiøs fanatisme og forfølgelsen af kristne minoriteter, og jeg gør det samme igen i år. Efter at have hørt om de nyeste antikristne aktioner i Indien, Bangladesh, Afghanistan, Pakistan og Tyrkiet beder jeg om lov til på ny at udtale mig imod de fortsatte grusomheder med henvisning til religiøs eksklusivisme, som i almindelighed begås af muslimske og hinduistiske fanatikere imod vores kristne brødre.

I de indiske stater Orissa og Gujarat er det imidlertid både praktiserende kristne og muslimer, der lider under alvorlig forfølgelse. I Transsylvanien, Rumænien, hvor jeg kommer fra, blev der erklæret religionsfrihed med Turda-ediktet i 1568. Religionsfrihed er både en individuel og en kollektiv menneskeret. Jesus siger: "Barmhjertighed ønsker jeg, ikke slagtoffer." I henhold til vores troslære opfordrer jeg Jerzy Buzek, Underudvalget om Menneskerettigheder og Kommissionen til ...

(Formanden afbrød taleren)

Nessa Childers (S&D). – (EN) Hr. formand! Den nært forestående lukning af Independent Network News, et nyhedsbureau i Dublin, som leverer en førsteklasses national og international nyhedstjeneste til hovedparten af Irlands lokalradiostationer, rejser alvorlige og retmæssige spørgsmål om ejerskab, antal og regulering af medierne i Irland. Lokalradiostationer i Irland er påbudt at sikre, at 20 % af deres nyhedsindhold er nationalt og internationalt. Denne tjeneste er i stort omfang blevet leveret af INN de seneste år.

Kort før INN's bortgang har Newstalk-stationen, der er ejet af Communicorp – som også er storaktionær i INN – fået tildelt kontrakten om at levere en erstatningstjeneste i de næste seks måneder. UTV, hvis udtræden af INN gik forud for tjenestens bortgang, har også været centralt involveret i bestræbelserne på at oprette en erstatningstjeneste. National Union of Journalists har rejst vigtige spørgsmål om, hvorvidt disse to organers engagement i denne proces er på sin plads i forhold til et pluralistisk medieejerskab i Irland. Disse spørgsmål må undersøges til bunds.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Hr. formand! Jeg vil gerne advare Dem om, at repræsentanter for Ungarn forsøger at provokere Slovakiet. Den 21. august for tyve år siden invaderede en sovjetisk og ungarsk hær det tidligere Tjekkoslaviet.

Selv samme dag i år forberedte den ungarske præsident Sólyom sig på at tage det provokerende skridt at afdække en statue af en ungarsk konge på Slovakiets etnisk blandede territorium på trods af forbehold fra tre seniorrepræsentanter for Den Slovakiske Republik. I dag protesterer han mod, at han blev nægtet adgang til Slovakiet.

På et besøg i Slovakiet i sidste uge opfordrede Viktor Orban, formand for det førende ungarske politiske parti Fidesz, den ungarske minoritet til at tage nogle initiativer vedrørende selvstændighed. Han opfordrede til fælles planlægning af fremtiden for ungarere i Det Karpatiske Bassin. Dette er en genoplivelse af tanken om Storumgarn – en provokation, som ikke har nogen berettigelse i et moderne Europa. Det er at lege med ilden, og de europæiske institutioner må ikke vende det blinde øje til.

George Becali (NI). – (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne sige, at der i Lissabontraktaten ikke er nogen specifik henvisning til sport og især fodbold, en aktivitet, som har kolossal social og kulturel indflydelse. Jeg vil gerne fortælle Dem, at der ikke er noget retsgrundlag for en EU-politik om sport.

I realiteten reguleres sport af de relevante idrætsforbund, men jeg tror, at det må præciseres klart i traktaten, at aktiviteter og organisering af sportsaktiviteter bør ske i henhold til bestemmelserne i de relevante idrætsforbund, mens enhver aktivitet knyttet til disse sportsaktiviteter bør ske i henhold til civile regler og love.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

17. Evalueringsmekanisme til overvågning af anvendelsen af Schengenreglerne – Evalueringsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om følgende betænkninger:

– A7-0035/2009 af Carlos Coelho for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om forslag til Rådets beslutning om indførelse af en evalueringsmekanisme til overvågning af anvendelsen af Schengenreglerne

(KOM(2009)0105 – C6-0111/2009 – 2009/0032(CNS));

– A7-0034/2009 af Carlos Coelho for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om forslag til Rådets forordning om indførelse af en evalueringsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne

(KOM(2009)0102 – C6-0110/2009 – 2009/0033(CNS)).

Carlos Coelho, ordfører. – (PT) Hr. formand, kommissær Barrot, mine damer og herrer! Jeg støtter en mekanisme til evaluering af Schengen, som vil forbedre det nuværende system og gøre det mere effektivt, for at sikre en mere gennemskuelig og sammenhængende anvendelse af Schengenreglerne.

Jeg er ikke desto mindre skuffet over Kommissionens forslag. I realiteten opretholder disse forslag de bestemmelser, der er knyttet til den første del af mandatet uden at foretage nogen ændringer, og med henblik på den anden del af mandatet eller evalueringen af, hvordan Schengenreglerne gennemføres af de medlemsstater, som allerede er med i Schengenområdet, indlemmer de blot de seneste forbedringer af den nuværende evalueringsmekanisme.

Den eneste nye ting, som jeg hilser velkommen, er såmænd muligheden for at aflægge uanmeldte besøg. Så vidt angår evalueringsprocessen, overfører disse forslag den rolle, som nu spilles af Rådet, helt til Kommissionen, hvilket er ensbetydende med, at samarbejdet med medlemsstaterne bliver ret begrænset, og at Parlamentet distanceres fra hele processen, uden at vise, hvad der vindes ved disse skridt.

Jeg nærer også bekymring for, at vi bevæger os mod en fuldstændig udskillelse af evalueringsmekanismen for hver del af mandatet, hvilket kunne svække systemets effektivitet og kontinuitet. Lande, som ønsker at deltage i Schengensamarbejdet, bør ikke være underlagt andre evalueringsbestemmelser og -systemer end dem, der allerede er med i det.

Der er også databeskyttelsesproblemer. Jeg skal nøjes med tre eksempler: For det første er punktet om sikkerhed i konsulatsbygninger ufuldstændigt, eftersom eksterne virksomheders bygninger, når det drejer sig om outsourcing, ikke er dækket. For det andet bør de sikkerhedskrav, som er foreslået for Schengeninformationssystemet (SIS), også inkluderes i punktet om visa. For det tredje bør forordningens artikel 7 ikke kun omfatte risikoanalysen, men også revisionerne af og rapporterne om de sikkerhedsinspektioner, som gennemføres af medlemsstaterne i overensstemmelse med de bestemmelser, som er indført med SIS' lovfæstede instrumenter og visuminformationssystemet (VIS).

Ud over de problemer, jeg har nævnt her, og de forbedringer, som kunne foretages, er der et grundlæggende problem i, at den rolle, som Parlamentet har fået, er irrelevant. Ifølge Juridisk Tjeneste er Kommissionens valg af retsgrundlag lovligt. Det ville imidlertid også være muligt at anvende den fælles beslutningsprocedure på forslaget til forordning. Politisk vilje er den eneste afgørende faktor for at vælge mellem de to muligheder. Hvis Lissabontraktaten træder i kraft, som vi kan forvente inden for kort tid, vil disse forslag trods alt skulle laves om til et enkelt forslag og stilles på ny, da søjlestrukturen vil blive afskaffet.

Vi bør ikke glemme, at vi drøfter sikkerheden inden for området for frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvilket bør involvere alle medlemsstater og alle de europæiske institutioner. Følgelig er fælles beslutningstagning den rette procedure at vælge. Parlamentets rolle bør ikke bare være underordnet, men bør snarere afspejle den indflydelse, Parlamentet udøver i vedtagelsen af grundlæggende lovgivningsinstrumenter.

Jeg vil gerne afslutte med at takke skyggeordførerne for at støtte denne holdning for Parlamentet, og jeg opfordrer næstformand Barrot, som altid har vist respekt for Parlamentet, til at stille disse forslag på ny, hvor

han ikke kun indfører forbedringer i form af indhold, men også etablerer en reel rolle for Parlamentet, hvad angår selve proceduren.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Hr. formand! Jeg vil forsøge at svare på de bekymringer, som hr. Coelho har givet udtryk for i sin betænkning.

Evalueringsmekanismen er en central foranstaltning, når det gælder opretholdelse af Schengenrådets integritet og bevare den gensidige tillid mellem medlemsstaterne. Det er derfor, Kommissionen foreslår, at medlemsstaternes eksperter involveres fuldt ud i planlægningen af besøgene, besøgene på stedet og i at udarbejde evaluerings- og opfølgingsrapporterne.

Kommissionen er naturligvis overbevist om, at Parlamentet bør være involveret i Schengenevalueringen, hvilket ikke er tilfældet på nuværende tidspunkt. Borgerne må have adgang til resultaterne af disse evalueringer. Det er derfor, Kommissionen har tilbudt at fremlægge årlige rapporter for Parlamentet, som indeholder de konklusioner, man er nået til efter hver evaluering, og udviklingen i de korrigerende foranstaltninger.

Så det er det første svar. Det er sandt, at hr. Coelho rejste spørgsmålet om fælles beslutningstagning i Parlamentet. De traktater, som er i kraft nu, giver ikke mulighed herfor. Selv om der ikke er nogen fælles beslutningstagning endnu, gør forslagene imidlertid den nuværende mekanisme til et fællesskabsanliggende. Gennem disse forslag kan mekanismen gøres mere effektiv med henblik på planlægningen, besøgene på stedet og opfølgningen på evalueringerne.

Endvidere vil Kommissionens rolle som traktatens vogter blive styrket. Denne styrkede rolle bliver imidlertid stærkt udfordret af Rådet, hr. Coelho. Derfor krævede det under den gældende traktat to parallelle forslag, eftersom Schengenreglerne omfatter både første og tredje søjle.

Kommissionen vurderede, at artikel 66 i EF-traktaten, som fastlægger høring af Parlamentet, var det rigtige retsgrundlag for forslaget under første søjle. Dette retsgrundlag blev valgt som det rigtige for den nuværende Schengenevalueringmekanisme, da Schengenreglerne blev indlemmet i EU-rammerne med den "opdelings"-beslutning, der blev truffet i 1999.

Traktatens artikel 30 og 31 var dem, der blev valgt som retsgrundlag for forslaget under tredje søjle. Derfor var vi nødt til at henvise til to forskellige artikler for evalueringen af første søjle og for evalueringen af tredje søjle.

Kommissionen må på grundlag af de gældende traktater og de lovforhandlinger, som udspringer af dem, stå ved sit forslag. Det skal siges, at det i betragtning af de vanskelige forhandlinger i Rådet om Kommissionens styrkede rolle er tænkeligt, at de ikke bliver afsluttet på kort sigt, hr. Coelho. Vi kan håbe, først og fremmest i dag, at denne Lissabontraktat bliver ratificeret, og så vil spørgsmålet blive genoptaget og Kommissionen til den tid beslutte, hvad den vurderer, er det mest hensigtsmæssige retsgrundlag for den foreslåede mekanisme, ved at involvere Parlamentet så meget som muligt.

Kommissionen vil naturligvis til den tid kunne stille ændrede eller nye forslag afhængigt af situationen. Som De ved, taler jeg sely generelt meget for denne bestemmelse, som vil give Parlamentet mulighed for at handle som medlovgiver i de fleste spørgsmål vedrørende retsfærdighed, frihed og sikkerhed. Jeg kan naturligvis kun støtte, at Parlamentet får en langt mere aktiv rolle. Som tingene ser ud, tror jeg imidlertid ikke, at vi kunne have gjort noget andet end at foreslå denne ændring på de nuværende retsgrundlag. Drøftelserne i Rådet er ikke desto mindre vanskelige, som jeg fortalte Dem; dette er ikke, fordi vi ikke ville involvere medlemsstaterne, men fordi Kommissionen i sin egenskab af traktatens vogter føler, at den også er ansvarlig for at forvalte hele denne evalueringsmekanisme med engagement fra medlemsstaterne og naturligvis Parlamentet.

Simon Busuttil, for PPE-Gruppen. – (MT) Hr. formand! Oprettelsen af Schengenområdet var utvivlsomt et stort skridt fremad for adskillige EU-lande. Det bragte konceptet med sig om fuld bevægelsesfrihed for vores borgere på en mere realistisk måde, og det kan endda siges, at når en borger rejser inden for Schengenområdet, kan han eller hun næsten føle, at de rejser inden for deres eget land. Vi er imidlertid alle klar over, at der, for at et ambitiøst projekt som dette skal kunne lykkes, som det gjorde, blev lagt en væsentlig mængde hårdt arbejde i det, og at der blev ydet et betragteligt offer. Frem for alt måtte vi, da vi valgte at åbne vores døre for hinanden, vælge at vise tillid til hinanden på et så ømtåleligt område som dette, dvs. beskyttelsen af vores ydre grænser. Når det gælder ydre grænser, vises der tillid til et land, og landet vinder tilliden tilbage.

Hvad angår disse rapporter, er jeg derfor enig med min kollega Carlos Coelho i, at det er meningen, de skal styrke evalueringsmekanismen i Schengenområdeprojektet; et projekt, som er af stor betydning, og som er bygget på gensidig tillid. Dog fastholder vi også, at denne evaluering skal foretages på en effektiv og

gennemskuelig måde. Endvidere skal den omfatte Parlamentet, som skal have lov til at udøve sine fulde beføjelser, særligt nu, hvor der kun er eller muligvis kun er få uger til, at Lissabontraktaten træder i kraft. Jeg er derfor sikker på, at Kommissionen vil forstå det, når vi siger, at vi i betragtning af, at Lissabontraktaten er så nært forestående, forventer, at forslag som dette fuldt ud respekterer alle de beføjelser, som Parlamentet vil udøve under denne traktat.

Ioan Enciu, for S&D-Gruppen. – (RO) Hr. formand! Oprettelsen af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til at kontrollere gennemførelsen af Schengenreglerne er et vigtigt tiltag, som vil føre beslutningerne for området for frihed, sikkerhed og retfærdighed og især Haagprogrammets bestemmelser ud i livet. De forslag til beslutninger, som er til forhandling i dag, er en variation af en evalueringsmekanisme. De omfatter bestemmelser, som er særegne for det målrettede område, samt en hensigtsmæssig kontrolmetode.

En nærmere analyse fremhæver, at visse principper for interinstitutionelt samarbejde ignoreres, såvel på EU-niveau som mellem EU-medlemsstater. Ud fra det synspunkt omfatter forslaget bestemmelser, som begrænser samarbejde mellem medlemsstater, hvad angår evaluering af resultaterne af anvendelsen af Schengenaf-talen. Samtidig øger det Kommissionens rolle i denne proces på en uacceptabel måde, mens Parlamentet holdes uden for hele evalueringsmekanismen.

Endvidere giver ordlyden af visse artikler i forordningen mulighed for forskellige fortolkninger af forholdet mellem Kommissionen, Parlamentet og Rådet, hvad angår deres adgang til information om anvendelsen af Schengenreglerne.

Derfor understreges det i artikel 14, som er rettet mod følsomme oplysninger, at "de rapporter, der udarbejdes efter kontrolbesøg, klassificeres som 'EU restricted'. Efter høring af den berørte medlemsstat beslutter Kommissionen, hvilken del af rapporten der kan offentliggøres."

Jeg ønsker også i forbindelse med disse bestemmelser at nævne, at artikel 16, som refererer til den rapport, der fremlægges for Parlamentet og Rådet, ikke indebærer, at den årlige rapport om de gennemførte evalueringer også vil indeholde beskyttede oplysninger. Vi kunne derfor udlede, at det er op til Kommissionen at vurdere, hvilken information der skal inkluderes i den årlige rapport, og hvilken information der ikke skal. Dette faktum tildeler Kommissionen nogle funktioner, som i mine øjne ikke er berettigede.

Lissabontraktaten vil snart træde i kraft, og fra da af vil fælles beslutningstagning blive den normale lovgivningsprocedure, hvilket også dækker området for frihed, sikkerhed og retfærdighed. De lovgivningsforslag, som vi forhandler om i øjeblikket, indeholder bestemmelser, der er i konflikt med principperne i traktaten. Følgelig vil disse forslag, hvis de ikke vedtages nu, skulle revideres på det tidspunkt, hvor Lissabontraktaten træder i kraft.

Frihed, sikkerhed og retfærdighed er områder af største betydning for Europas borgere, hvis interesser repræsenteres direkte af den europæiske lovgivningsmagt. At begrænse rollen for en institution som Parlamentet er forkert. Jeg ønsker at slutte af med at støtte hr. Coelho's forslag om, at dette forslag i sin nuværende form skal forkastes og sendes tilbage til Kommissionen. Jeg foreslår Dem, at vi støtter forslaget til beslutning.

Sarah Ludford, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Vores kollega, hr. Coelho, har endnu en gang fortjent sit mellemnavn: Carlos 'Schengen' Coelho. Han er vores lokale ekspert i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, og vi er meget taknemlige for hans arbejde og hans ekspertise. Han har udarbejdet nogle ypperlige retstekniske betænkninger om disse forslag, og de fremhæver, hvilket frygteligt virvar EU befinder sig i, når det gælder overvågning og evaluering.

Det giver under alle omstændigheder bestemt ingen mening for mig, at egnethed til at deltage i Schengenområdet udelukkende skulle være medlemsstaternes ansvar, uden hensyn til nogen som helst mystisk opdeling mellem før- og efter-Schengen-tiltrædelse. Vi får at vide i Kommissionens forslag til forordning, at "da en evaluering før iværksættelse er afgørende for medlemsstaternes gensidige tillid, er det rimeligt, at det forbliver medlemsstaternes ansvar." Men vi overlader ikke til medlemsstaterne at evaluere Balkanlandene, hvis egnethed til visumfritagelse, til visumfri rejse, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender i aften vil stemme om – det er Kommissionen, som foretager vurderingen og evalueringen, så der er overhovedet ingen konsekvens i at sige, at det bør være medlemsstaternes ansvar at bedømme andre stater.

Hvis jeg skal være ærlig, forstår jeg ikke denne ejendommelige opdeling mellem evaluering af "før iværksættelse"-foranstaltninger, som er nødvendige for at deltage i Schengen, og som ifølge Kommissionen

er nødt til at forblive mellemstatslige, og at kontrollere "gennemførelsen" af Schengenreglerne. Det ser unægteligt ud til, at medlemsstaterne ikke gør et særlig godt job, for vi får at vide i forslaget til beslutning, at "i de senere år har medlemsstaterne ikke fundet det nødvendigt at udføre evalueringer på stedet inden for det retlige samarbejde i kriminalsager og narkotikabekæmpelse. Databeskyttelse har heller ikke altid givet anledning til evalueringer på stedet." Jeg tror, at der er mange mennesker, ikke kun i Parlamentet, men også andre steder, som ville mene, at det er temmelig vigtigt at have inspektioner på stedet af spørgsmål, der har at gøre med retligt samarbejde i kriminalsager, narkotika, håndtering af narkotikasmugling og beskyttelse af privatlivets fred. Så jeg støtter fuldt ud Carlos Coelhos konklusioner om, at vi er nødt til at samle alt dette, at få en sammenlægning af de procedurer, som denne evaluering skal foretages i henhold til, at befæste opgaven mellem første og tredje søjle – og jeg håber, at begrebet "tredje søjle" snart vil gå over i historien, og at jeg aldrig behøver at sige det mere – at have en enkel, gyldig, effektiv og gennemskuelig evaluering og at sikre, at gennemskueligheden omfatter oplysningspligt over for Parlamentet.

Det er højst mærkværdigt, at Kommissionen i dette afgørende øjeblik, på tærsklen til det, jeg nu er overbevist om vil blive ratificeringen af Lissabontraktaten – og jeg gjorde for øvrigt mit i Det Forenede Kongeriges overhus sidste år – stiller dette ekstremt forvirrede og meningsløse sæt forslag. Jeg støtter forkastelsen, og jeg anmoder Kommissionen om at komme tilbage med et bedre forslag, som tager højde for Lissabontraktaten, for fælles beslutningstagning og for enkelhed og effektivitet i overvågningen, og som er i overensstemmelse med Kommissionens og Parlamentets beføjelser på andre områder.

Den omgår hele spørgsmålet om måden, hvorpå peer review foretages i denne Union med 27 medlemsstater. Som jeg siger, tåler det et gennemsyn, også på menneskerettighedsområdet, for det ser ikke ud til, at vi har nogen klare principper og strukturer, men at vi blot vedtager forskellige ting på forskellige områder. Hvor meget jeg end holder af medlemsstaterne, er jeg bange for, at de ofte vedtager en praksis med at "den ene tjeneste er den anden værd," hvilket betyder, at de ikke kritiserer hinanden, så de er faktisk ikke gode at sætte til at evaluere hinanden. Kommissionen er, når det fungerer, som det skal, den bedste til at gøre det.

Da jeg har nogle få sekunder tilbage, vil jeg gerne udfordre hr. Bradbourn fra ECR-Gruppen i et spørgsmål om fri bevægelighed. Han opfordrede til et globalt forbud mod såkaldte "nøgenkropsscannere". Det ville have hjulpet, hvis han havde været der til afstemningen sidste år, da hans kolleger modsatte sig et forbud mod brugen af disse kropsscannere uden en grundlæggende gennemgang af menneskerettigheder. Hans kolleger stemte imod dette forbud. Hr. Bradbourn var ikke en gang til stede ved afstemningen, så det er en smule stærkt, at han tager på vej om det nu.

Tatjana Ždanoka, for VERTS/ALE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil også takke vores kollega, Carlos Coelho, for hans betænkning. Vi har unægtelig brug for en enkel, effektiv og gennemskuelig mekanisme til Schengenevalueringen.

Jeg er enig i, at Kommissionen bør spille en mere aktiv rolle i evalueringsmekanismen, som kommissær Barrot netop talte om. Vi parlamentsmedlemmer har ikke desto mindre en række bekymringer. De ved, at Gruppen De Grønne har en meget stærk holdning til beskyttelse af personoplysninger. Kommissionen glemte at nævne outsourcing, da den talte om sikkerheden i konsulatsbygninger. Den har også glemt it-sikkerhedsbestemmelser for disse.

Ud over det årlige evalueringsprogram skal der i forordningens artikel 7 tages højde for ikke bare Frontex' risikoanalyse, men også for de revisioner og inspektioner, som medlemsstaterne selv udfører. Vi kræver derfor, at der tages højde for databeskyttelsesansøgninger.

Når vi taler om den fælles beslutningsprocedure og hr. Coelhos forslag, støtter vi i VERTS/ALE-Gruppen fuldt ud hans holdning. Jeg skal ikke minde Dem om Parlamentets rolle som en folkevalgt institution. Vi har allerede hørt, at den fælles beslutningsprocedure under Lissabontraktaten vil blive den eneste mulighed. Vi støtter ordføreren fuldt ud, og vi støtter også hans forslag.

Rui Tavares, for GUE/NGL-Gruppen. – (PT) Hr. formand! Schengenområdet er 20 år gammelt – eller næsten 20 år gammelt – og det er blevet evalueret i 10 år, først af et stående udvalg og derefter af evalueringsgruppen. Det er derfor på høje tid, at vi forbedrer evalueringsprocedurerne og imødegår bekymringerne for Schengenområdet.

Det er en skam, at Kommissionen, når vi nærmer os denne årsdag, ikke har arbejdet nok med eller gjort flere fremskridt i at skabe en mere effektiv og forståelig evalueringsmekanisme, som ville kunne imødegå ikke blot de bekymringer, som blev rejst i de første år af Schengenrådets eksistens, som effektivitet og samhörighed blandt medlemsstaterne og en vis overensstemmelse i procedurerne, men også bekymringer

om gennemsigtighed, borgerkontrol (demokratisk kontrol) og endelig bekymringer om respekt for menneskerettigheder, som står Parlamentets hjerte meget nær. Der er velbegrundede bekymringer om, at en større effektivitet er opnået på bekostning af borgernes rettigheder, og det er på høje tid, at vi slår bro over denne kløft.

Jeg vil også gerne kort sige noget om fælles beslutningstagning. Kommissionen og alle de andre, som forsvarede Lissabontraktaten og forherligede dens demokratiske dyder, står nu over for testen på, om de kan leve op til deres løfter og tillade mere parlamentarisk og demokratisk kontrol over Schengenevalueringprocessen. Jeg kan imidlertid ikke støtte konklusionerne fra ordføreren, vores kollega Carlos Coelho. Jeg mener, at han tjener det europæiske demokrati godt ved at tilskynde Kommissionen til at omarbejde sine forslag og levere noget, som er enklere, mere effektivt, mere gennemskueligt og med mere respekt for menneskerettigheder, og som giver større parlamentarisk og demokratisk kontrol.

Gerard Batten, for EFD-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Det er ikke så ofte, jeg oplever, at jeg er enig i udtalelser fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender. De siger, at disse forslag om evalueringsmekanismer og om Schengenreglerne er meningsløse, fordi de, efter at Lissabontraktaten er fuldt ud ratificeret, alligevel vil blive ændret.

Efter at Lissabontraktaten træder i kraft, vil første og tredje søjle af de såkaldte tre søjler for forskellige politiske områder blive samlet under ét. Gennemførelsen af Lissabontraktaten vil uden tvivl medføre forsøg på at bruge den som et redskab til at anvende Schengenreglerne i alle medlemsstaterne, inklusive dem, som for indværende er fritaget, hvilket omfatter Det Forenede Kongerige.

De vil bemærke, at jeg sagde "når Lissabontraktaten er gennemført" og ikke "hvis". Det ser ud til, at det eneste statsoverhoved, som holder stand imod det, den tapre præsident Václav Klaus for Den Tjekkiske Republik, vil blive intimideret til at give sit samtykke inden længe. Englands egen forræderiske arbejderregering er løbet fra sit løfte om at give det britiske folk en folkeafstemning om Lissabon, og den ene person, som kunne give håb om en folkeafstemning, David Cameron, har ikke mod, principper eller tilbøjelighed til at gøre det.

Det Forenede Kongerige har et fuldstændig ukontrolleret, uindskrænket og kaotisk indvandrings- og asylsystem. Som medlemsstat i EU kontrollerer vi ikke længere vores egne grænser, og under Lissabon vil den tidevandsbølge af indvandring, som vi har oplevet, blive til en tsunami. Så denne betænkning vil overhovedet ikke gøre nogen forskel på noget, og Udvalgets og Parlamentets udtalelser vil blive ignoreret af Kommissionen.

Jeg har hørt, at vi har slået om os med ordene "frihed og retfærdighed" i denne forhandling. Hvilken frihed er der, når borgerne ikke høres om deres nye forfatning under Lissabontraktaten, fordi de ville forkaste den? Hvilken frihed er der i love, som er lavet af udemokratiske institutioner, der ikke kan fjernes af vælgeren? Hvilken retfærdighed er der, når nationale domstole under den europæiske arrestordre er blevet berøvet deres beføjelser til at beskytte deres egne borgere mod uretfærdig arrestation og fængsling? Denne union er et orwellsk værk, hvor ord betyder det modsatte af, hvad der bliver sagt.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Hr. formand! Vi har brug for en demokratisk revolution. De hørte netop, hvad den forrige taler sagde. Vi ser ofte, at når vi går for langt for hurtigt, opnår vi det modsatte af, hvad vi egentlig forsøgte at opnå.

Mottoet for denne gruppe er, at hvis EU udvikler sig for hurtigt, vil det resultere i præcis det, det ikke vil, nemlig ny nationalisme. Det er, hvad vi oplever i øjeblikket i mit hjemland. Jeg kommer fra et delt land; i vest, i Voralberg og et stykke forbi, er vi glade for de åbne grænser, mens vi i øst kan se, at vi er gået for langt for hurtigt med Schengen. Det, vi får retur, er ny revanchisme og nationalisme i mit hjemland og andre steder.

Vi må ikke gemme os bag tekniske forhandlinger. Vi er nødt til at se disse udfordringer i øjnene. Dette må nødvendigvis betyde, at Parlamentet tilstås fælles beslutningsrettigheder, og at De, hr. kommissær, må vente, til vi har denne fælles beslutningstagning, eller til den i det mindste bliver tilstået os uden kamp.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Hr. formand! Jeg lykønsker og støtter Carlos Coelho, og jeg vil gerne pointere, at denne betænkning blev vedtaget enstemmigt i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender.

Rådets forslag knytter sig til den anden del af mandatet, som gruppen vedrørende Schengenevaluering har fået, nemlig at bekræfte, at EU's *acquis* anvendes korrekt i henhold til ophævelsen af de indre grænsekontroller.

Målet med dette mandat er at gøre Schengenevalueringsmekanismen mere effektiv.

Evaluerings af korrekt anvendelse af Schengenreglerne har retsgrundlag i tredjesøjlelementer, mens andre aspekter af reglerne har deres retsgrundlag i førstesøjleinstrumenter.

Efter min mening er det foreslåede retsgrundlag korrekt, men det synes ikke at være ret meget i overensstemmelse med Lissabontraktatens mere end bemærkelsesværdige ikrafttræden, når de funktioner og beføjelser, som nu er fordelt på de to søjler, samles under ét.

Forslaget indeholder næsten ikke nogen nye elementer, som skiller det ud fra den evalueringsmekanisme, der er i kraft for øjeblikket, og hr. Coelho har nævnt dem helt fra begyndelsen. Det indfører imidlertid en ændring, som er klart afgørende, da det dokument, der ligger foran os, ville betyde, at de funktioner, som nu udføres af Rådet, overføres til Kommissionen.

Denne overførsel af beføjelser betyder reelt, at Parlamentet og medlemsstaterne selv er sat ud af spillet i evalueringsprocessen, trods det faktum, at det er dem, der har magt over sikkerheden for deres ydre grænser.

Parlamentet, som repræsenterer europæiske borgere, spiller en central, ledende rolle i sikkerhedsspørgsmål. Vores opgave er vigtig, og dette anerkendes i Lissabontraktaten.

Følgelig vil vi vente tre måneder, for hvis vi venter tre måneder, vil der ikke være behov for at genoptage sagen.

Jeg har et andet spørgsmål, hr. formand: Jeg har netop set næstformanden tage en pullover på, og det er iskoldt her. De må have mig undskyldt, for jeg er nødt til at gå, men jeg går ikke, fordi jeg ikke har lyst til at følge forhandlingen, men fordi jeg begynder at få bronkitis, hvilket slet ikke er godt, så jeg ville være taknemlig, hvis De kunne gøre noget ved det, hr. formand.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Hr. formand! Måske er det også koldt her, fordi Kommissionen tager meget lidt hensyn til Parlamentet og Parlamentets udtalelser. Måske vil vores relationer blive varmere i fremtiden. Jeg tror ikke, at denne situation og denne drøftelse er særlig behagelig for kommissæren, for det virker, som om vi alle har den samme holdning, eller at i hvert fald hovedparten af os har det. Ikke desto mindre vil jeg gerne takke ordføreren for hans betænkning.

Oprettelsen af Schengenområdet gav faktisk fri bevægelighed for vores borgere inden for Schengenområdet og var efter min mening en af de største succeser i europæisk historie. Der er imidlertid stadig meget, der skal gøres. Ophævelsen af indre grænsekontroller kræver fuld sikkerhed og også tillid mellem de forskellige parter, hvad angår deres evne til at foretage de nødvendige foranstaltninger. Oprettelsen af en overvågnings- og evalueringsmekanisme er derfor meget vigtig, hvis vi skal vinde støtte fra medlemsstaternes borgere. Denne dagsorden bliver meget ofte udnyttet af højrefløjsektremister, som spreder påstande om, at Schengenområdet faktisk tillader diverse kriminelle at trænge ind i landene inden for området, og borgerne i vores lande spørger os helt berettiget, hvordan vi har tænkt os at forebygge dette i fremtiden.

At styrke princippet om interinstitutionel koordinering er også et meget vigtigt punkt, som Kommissionen helst fortier i sit forslag, hvilket klart er skadeligt, fordi vi, som en række tidligere talere allerede har sagt, alle tror, at Lissabontraktaten snart vil træde i kraft, og det ville derfor være godt, hvis denne kontekst kunne indlemmes.

Vi ser heller ingen grund til, at Parlamentet ikke skulle modtage al relevant information i den årlige rapport – desværre har Kommissionen undladt at indlemme dette demokratiske princip i sin udtalelse. Derfor foretrækker jeg som ordføreren, at forslaget bliver sendt tilbage til Kommissionen, og at vi insisterer på, at en fælles beslutningsproces indlemmes i den, og at hele princippet forenkles, og hele processen gøres mere gennemskuelig.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Hr. formand! Som hr. Coelho og mange andre kolleger vil jeg gerne understrege, at oprettelsen af Schengenområdet i 1980'erne og 1990'erne var en af vores tids vigtigste reformer. Jean Monnet, en af EU's mest betydningsfulde personer, skal have sagt, at målet med en europæisk union ikke er at forene stater, men at forene folk.

Igennem århundreder har befolkningernes frie bevægelighed været stærkt indskrænket i Europa. Forbindelserne mellem Europas lande har været præget af mistro til vores medmennesker. Der har til tider været en udpræget mangel på tillid mellem landene. Mistro, snarere end tillid, har karakteriseret forbindelserne. Dette er heldigvis fortid, og vi er nu i stand til at se nye muligheder for Europa. De fleste af os her i Europa-Parlamentet har længe haft muligheden for at benytte os af den frihed, som Schengenområdet giver. Man glemmer let den enestående tillid mellem staterne, som er grundlaget for dets oprettelse. Man glemmer let, hvor besværligt

det har været at nå dertil. Fri bevægelighed er imidlertid en forudsætning for, at folk kan mødes på tværs af de nationale grænser.

Som hr. Coelho så rigtigt sagde, er der selvfølgelig behov for en effektiv og åben evalueringsmekanisme for anvendelsen af Schengenreglerne, som gør det muligt at opretholde og videreudvikle Schengenområdet som et område med fri bevægelighed. Grundlaget for Schengenreglerne er imidlertid tilliden mellem de stater, som indgår i samarbejdet, og ikke selve mekanismen. Det er vigtigt, at denne mekanisme både er effektiv og åben, og derfor mener jeg, at Kommissionens forslag er problematisk. Problemet er, at Rådets nuværende rolle overgår til Kommissionen, og at samarbejdsmulighederne bliver alvorligt begrænset. Den alvorligste indvending fra min side handler imidlertid om, at vi, de folkevalgte repræsentanter i Europa-Parlamentet, bliver udelukket fra processen.

Vi taler om noget så teknisk som en evalueringsmekanisme, men vi må ikke glemme, at dette handler om det grundlæggende fundament for europæisk samarbejde, nemlig frihed, sikkerhed og retfærdighed. Derfor er det vigtigt, at vi alle bliver inddraget, når der skal træffes nye beslutninger på dette område. Jeg vil derfor opfordre Kommissionen til at tage den kritik, der kommer til udtryk her i Parlamentet, til efterretning. Jeg opfordrer Kommissionen til at fremsætte et nyt og bedre forslag så snart som muligt. Et nyt forslag skal være udformet således, at enhver ændring af evalueringsmekanismen skal være underlagt proceduren med fælles beslutningstagning mellem Kommissionen, medlemsstaterne og i særdeleshed de folkevalgte repræsentanter i Europa-Parlamentet.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Hr. formand! Kommissionens forslag sigter mod at styrke Schengen-evaluering arbejdsgruppens rolle ved at gøre denne mekanisme mere effektiv og åben med henblik på at sikre en effektiv og konsekvent gennemførelse af Schengenreglerne. Mærkværdigt er det dog, at selv om det handler om fri bevægelighed i EU, så fremmer det samtidig etableringen af et system, der langt fra opfylder alle procedurer for overholdelse af menneskerettighederne. Problemet med at evaluere anvendelsen af Schengenreglerne ligger netop i problemet med at acceptere, at de indeholder regler for den udveksling af følsomme oplysninger, den personregistrering og de undertrykkende mekanismer, som er blevet oprettet under påskud af beskyttelse af og fri bevægelighed på det europæiske område.

Kommissionen er med rette bekymret. Afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser er betinget af tilstrækkelige foranstaltninger i form af en stramning af kontrollen af de ydre grænser og en intensivering af politi- og toldsamarbejdet og det retslige samarbejde. Det har også medført, og medfører stadig, en konstant informationsudveksling samt anvendelse af biometriske visa ved indrejse i EU. Vi mener, at enhver evaluering skal tage hensyn til hensigtsmæssigheden i alle de relevante foranstaltninger, der er truffet, og ikke kun overvåge deres anvendelse. Vi vil under ingen omstændigheder gå med til et forslag, som, hvis det bliver vedtaget, vil styrke legitimiteten af, hvad der hovedsagelig er undertrykkende foranstaltninger, gennem mekanismer til evaluering af disse foranstaltninger.

Nicole Sinclair (EFD). – (EN) Hr. formand! Jeg har altid syntes, at det var spild af tid at sidde i Parlamentet, men forhandlingen her i aften tager virkelig prisen. Vi taler om noget, som egentlig er ligegyldigt, fordi Lissabontraktaten – som De som bekendt har gennemtrumfet med magt – træder i kraft i løbet af en måneds tid, og så skal vi have denne debat igen. Så her sidder vi og spilder vores tid, tusind tak for det!

Lad os kaste et kritisk blik på Schengenaftalen, og hvad den egentlig har betydet for Europa. Den har gjort det nemt for kriminelle, menneskehandlere og narkotikahandlere at rejse over store afstande, den har åbnet mulighed for, at der kunne opstå lejre som Sangatte og the Jungle på den anden side af Den Engelske Kanal, hvor folk lever under elendige forhold. Jeg håber, De er stolte af Dem selv.

De er bekendt med flygtningekonventionen af 1951, ifølge hvilken flygtninge skal kræve asyl i det første sikre land, de kommer til – men det lader De hånt om. De tilsidesætter international ret, og De skal forestille at have status som en ansvarlig juridisk person, eftersom det er, hvad De bliver i henhold til Lissabontraktaten. Men det må De længere ud på landet med. Det her sted er latterligt! Befolkningen i Det Forenede Kongerige ønsker selv at kontrollere landets grænser. Den har fået nok af at blive styret af Dem. Jeg vil slutte af med en advarsel. Briterne er et retfærdigt, tolerant og tillidsfuldt folk, men når vi bliver presset for hårdt, slår vi igen.. Og når vi slår igen, vinder vi.

FORSÆDE: Isabelle DURANT*Næstformand*

Philip Claeys (NI). (NL) Fru formand! Der er i høj grad brug for en mere effektiv evalueringsmekanisme for anvendelsen af Schengenreglerne, men det er mit indtryk, at vi her har travlt med at diskutere uvæsentlige detaljer, mens EU's ydre grænser er fulde af huller. Dette handler langt mere om manglende politisk vilje fra de fleste medlemsstaters regeringer og fra selve EU's side til at iværksætte en effektiv overvågning af de ydre grænser, end det handler om mangel på effektive evalueringsmekanismer.

Vi ved alle, at nogle medlemsstater ikke kan eller ikke vil beskytte deres ydre EU-grænser mod illegal indvandring. Vi ved alle, at nogle regeringer underminerer hele Schengensystemet gennem masselegalisering af illegale indvandrere. Som eksempler kan jeg nævne Zapatero-regeringen i Spanien og ligeledes regeringerne i Italien og Nederlandene samt sidst, men ikke mindst, Belgien. Den belgiske regering er for tiden ved at forberede en legalisering af nye illegale indvandrere i massiv målestok og således sætte hele systemet over styr, idet de illegale indvandrere, der hermed bliver legaliseret, får mulighed for at slå sig ned, hvor de vil, inden for EU.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Fru formand, mine damer og herrer! Moderniseringen af Schengeninformationssystemet er ved at udvikle sig til et mareridt. Med den yderligere udvidelse af EU er der stigende risiko for terrorisme og organiseret kriminalitet, og derfor er vi nødt til at prioritere et højere sikkerhedsniveau. Det er forkasteligt, at overgangen til den nye database igen bliver forsinket. Systemet indeholder data om savnede personer, stjålne varer og retssager. Det nuværende system har været anvendt siden 1995 og blev udviklet til brug for op til 18 lande. Jeg vil gerne rose Kommissionen for dens fleksibilitet, som har gjort Schengenudvidelsen mulig på trods af forsinkelserne med SIS II. Integreringen af de ni nye medlemsstater var selvfølgelig kun mulig under særlige omstændigheder.

Anden version af systemet bliver forsinket til tidligst 2011. Det forventes at skabe forbedringer, hvad angår administration, fleksibilitet, sikkerhed og datalagerkapacitet, ligesom det også vil give mulighed for andre nye funktioner. Det vil give mulighed for, at andre stater kan blive tilsluttet, og der vil blive en forbindelse til Storbritannien og Irland. Ligeledes skal Frontex-agenturet have alle de beføjelser, det har brug for, til en effektiv bekæmpelse af illegal indvandring. Ikke desto mindre har jeg forbehold over for henlæggelsen af Schengen arbejdsgruppen under EF-kompetence, da jeg er bekymret for, at det vil medføre, at nogle medlemsstater ikke vil leve op til deres ansvar for at sørge for kontrol. På den anden side vil jeg gerne henlede Deres opmærksomhed på visse ting, som tjekkiske borgere har været udsat for, idet jeg har kendskab til sager, hvor tysk og østrigsk politi uden grund har chikaneret tjekkiske chauffører.

Jeg beklager, at præsident Klaus uden for al fornuft forsinker ratificeringen af Lissabontraktaten, men det er klart, at så snart den er ratificeret, vil Kommissionen være nødt til at fremsætte lovgivningen igen, denne gang under Europa-Parlamentets procedure med fælles beslutningstagning. Derfor går jeg på nuværende tidspunkt ind for at forkaste den forelagte tekst, sådan som hr. Coelho har foreslået, og jeg vil gerne rose ham for en fremragende betænkning.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Fru formand! Vi har hørt ordet "Schengen" igen og igen her i Parlamentet. De fleste af os er enige om, at Schengen har været en stor succes, og at det for befolkningerne i de nye lande, de nye EU-medlemsstater, er ensbetydende med en markant vellykket integration. Schengen er imidlertid samtidig en kolossal forpligtelse, og den har de nye lande påtaget sig – de baltiske stater, Polen, Slovakiet, Rumænien og Bulgarien. Ansvar for EU's grænser mod øst hviler på de nye medlemsstater, og de opfylder denne forpligtelse særdeles godt.

Jeg vil imidlertid gerne tale om noget, der ikke er blevet nævnt her i Parlamentet. Det, der for os er forbundet med beundring og stolthed – jeg taler her om Schengen og fri bevægelighed – er et mareridt og en kilde til enorme problemer for alle dem, der er underlagt visumpolitikken og skal have et såkaldt "Schengenvisum". Jeg taler om borgere fra Ukraine, Moldova og andre lande mod øst, som gerne vil til Den Europæiske Union. Der er blevet indført Schengenvisa, men de er temmelig dyre. Folk i disse lande skal betale ca., hvad der svarer til en månedsløn, for et sådant visum. De udsættes for en ydmygende behandling, når de skal have disse visa, og må stå i meget lange køer. Dette er også Schengen. For dem er Schengen lig med ydmygelse, en mur og et problem.

Med henblik på indførelsen af et system til evaluering af virkningen af Schengenpolitikken vil jeg i det mindste gerne nævne forholdene omkring visumpolitikken. Den vil jeg gerne have evalueret. Måske havde den en eller anden berettigelse, men vi ved ikke, hvor længe denne politik vil være gældende, og jeg vil gerne have

en evaluering af, hvordan vi har kunnet indføre sådanne instrumenter, som skiller os fra så mange mennesker, der helt naturligt ønsker at komme til vores område, til Schengenområdet. Selv om dette ikke er emnet for betænkningen, syntes jeg lige, det skulle nævnes i dagens forhandling.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Fru formand! Som De ved, er der nu 28 lande, heraf 25 EU-medlemsstater, som har ophævet kontroller i persontrafikken ved fælles grænser. Denne grad af fri bevægelighed afhænger helt klart af en velfunderet tillid mellem de pågældende stater.

Det er absolut nødvendigt for persontrafikens frie bevægelighed, at den er underlagt en holdbar regulering med effektive ledsageforanstaltninger. I den sammenhæng er det af afgørende betydning, at der foregår en effektiv overvågning og kontrol af de ydre grænser, som skal udføres efter en ensartet standard gennem Schengeninformationssystemet og gennem indførelse af harmoniserede indrejsekrav for personer fra tredjelande. Vi er imidlertid milevidt fra dette mål. Derfor er en gennemførelse af ledsagemekanismer en faktor af stor betydning for EU-borgernes sikkerhed.

Mit land, Østrig, er særlig hårdt ramt på grund af dets geografiske beliggenhed tæt på de østeuropæiske stater. I den sammenhæng behøver vi blot tænke på de seneste episoder, hvor man konfiskerede en kølelastvogn i Østrig, som viste sig at indeholde 64 illegale kurdiske indvandrere, der blev smuglet fra Tyrkiet via Ungarn og Østrig til Tyskland. Denne sag viser, hvor vigtigt det er, at man kan stole på en ordentlig og effektiv kontrol af de ydre grænser, og hvor sjældent dette er tilfældet.

Hvad angår indre anliggender, kæmper vi mod stigende kriminalitet i adskillige regioner i Europa, som i stigende grad udspringer af organiserede banders grænseoverskridende aktiviteter. Derfor synes jeg, at vi alvorligt burde overveje en midlertidig genindførelse af kontrollen af de indre grænser. Som bekendt viste dette sig at være meget effektivt under UEFA-mesterskaberne i 2008.

Eftersom indførelsen af en evalueringsmekanisme til overvågning af anvendelsen af Schengenreglerne spiller en central rolle for medlemsstaterne og især for deres borgere, finder jeg det meget vigtigt, at Europa-Parlamentet, som repræsentant for borgerne, inddrages i disse beslutninger.

Raffaele Baldassarre (PPE). – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Med begge forslag overføres alle de beføjelser til Kommissionen, som hidtil har været Rådets.

Med Lissabontraktatens snarlige ikrafttræden og den deraf følgende afskaffelse af Fællesskabets søjlestruktur bliver den retlige situation helt anderledes og væsentligt ændret. Derfor skal evalueringsmekanismen baseres på en konsekvent fordeling af de opgaver, der på nuværende tidspunkt deles af den første og den tredje søjle.

Derfor finder jeg det uhyre vigtigt, at forslaget medfører større inddragelse af medlemsstaterne – jeg er ikke enig med hr. Barrot i, at det er tilstrækkeligt at inddrage eksperter – og frem for alt en reel inddragelse af Europa-Parlamentet og en reel deltagelse i koordinationsgruppen for mekanismen til overvågning af anvendelsen af Schengenreglerne. Desuden bør vi efter min mening gennem mere omfattende, mere præcise kriterier fastlægge og bedre definere, hvordan vi anvender parameteret for migrationspresset, som præciserer de områder, hvor der er størst risiko, og hvor der bør aflægges uanmeldte besøg.

Endelig bør forslagene behandles som en samlet pakke og ikke hver for sig, eftersom de repræsenterer fælles aspekter af den samme sag og har de samme mangler. Også fordi den relevante procedure efter Lissabontraktatens ikrafttræden vil være proceduren med fælles beslutningstagning.

Derfor støtter jeg fuldt ud hr. Coelho's holdning og opfordringerne til Kommissionen om at trække forslagene tilbage og fremsætte nye, bedre forslag, som tager hensyn til det resultat, der kommer ud af denne forhandling.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Fru formand! Medlemskab af Schengenområdet giver borgerne i en medlemsstat fuldstændig fri bevægelighed inden for dette område og fjerner derved helt grænserne mellem medlemsstaterne. Sikkerheden i Schengenområdet afhænger af, hvor streng og effektiv kontrollen er ved de ydre grænser i hver enkelt medlemsstat. Eftersom der i dette tilfælde er tale om en dobbelt evalueringsmekanisme, skal den gennemføres, da vi her taler om evaluering og overvågning af anvendelsen af Schengenreglerne for at sikre en åben, effektiv og konsekvent gennemførelse heraf.

Selv om vi burde glæde os over Kommissionens forslag om både en beslutning og en forordning, da vi tror, at dette vil medføre en større gensidig tillid mellem de medlemsstater, der er en del af et område uden indre grænser, og skabe høje ensartede standarder i forbindelse med den specifikke anvendelse af Schengenreglerne, mener vi imidlertid, at det bør tages op til fornyet behandling under hensyntagen til Lissabontraktaten og efter dennes ikrafttræden.

Det glæder mig, at Kommissionens forslag indebærer, at medlemsstaterne arbejder sammen med Kommissionen inden for koordineringsgruppen, så Kommissionen sættes i stand til at gennemføre denne evalueringsmekanisme. Det glæder mig ligeledes, at der udvikles flerårige programmer, og at nationale eksperter inddrages med henblik på at aflægge en række kontrolbesøg, hvilket vil fremme udvekslingen af informationer mellem medlemsstaterne inden for EU's *acquis*. Efter Lissabontraktatens ikrafttræden kommer området for politisamarbejde og retligt samarbejde imidlertid ind under den første søjle, fællesskabslovgivningens søjle.

Desuden vil jeg gerne henlede opmærksomheden på, at i henhold til artikel 14 i forslaget til Rådets beslutning om indførelse af en evalueringsmekanisme til overvågning af anvendelsen af Schengenreglerne skal Kommissionen hvert år fremlægge en rapport for Parlamentet og Rådet. Lad mig dog gentage, at forslaget bør tages op til fornyet overvejelse med henblik på at tage højde for Lissabontraktatens bestemmelser.

Til sidst vil jeg gerne tilføje, at Kommissionens forslag til Rådets beslutning om indførelse af denne evalueringsmekanisme også har betydelige konsekvenser for nye medlemsstater, da vi i dette tilfælde taler om en procedure i to faser for gennemførelsen af Schengenreglerne. Nogle af dem findes i tiltrædelsestraktaternes bilag I, mens de øvrige skal træde i kraft, efter at Rådet har vedtaget en beslutning vedrørende visse bestemmelser i Schengenreglerne.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Fru formand! Det er godt, at den forhandling, vi har i dag, om evaluering af Schengenreglerne, finder sted samtidig med, at der starter en større debat i EU, og ligeledes i Europa-Parlamentet, om Stockholmprogrammet. Dette er et større projekt, som vedrører yderst vigtige områder i EU-borgernes liv, såsom retfærdighed, frihed og sikkerhed. Eksempelvis bør to af programmets elementer, EU-borgernes frihed og sikkerhed, klart medtages i evalueringen af Schengenprojektet.

Derfor skal vi spørge os selv, hvorfor Den Europæiske Union blev dannet, og hvorfor det er så vigtigt for os, at dette store projekt bliver en succes. Når det kommer til stykket, blev den ikke skabt for politikerne eller internationale organisationer, men for bestemte stater. Den blev faktisk skabt til gavn for borgerne. Derfor er borgernes ve og vel, deres frihed, men også den højest mulige sikkerhed, som de bør sikres, et af hovedelementerne i det, EU-institutionerne bør arbejde for.

Derfor er det ikke godt, at vi drøfter Schengenområdet alene uden at kombinere drøftelserne med en evaluering af EU's migrationsprogram, visumprogram og programmet for samarbejdet med nabolande. Kun på denne måde – ved en fælles debat og en fælles evaluering af situationen – når vi frem til hensigtsmæssige konklusioner – det er det, Parlamentets deltagelse i denne beslutningstagning skal føre til, og jeg håber, at det vil lykkes.

Jeg er derfor overbevist om, at Schengensystemet har gjort det godt. På trods af at man i begyndelsen sagde, at nye landes optagelse i Schengenområdet ville være umuligt uden vedtagelsen af SIS II, viste optagelsen af 10 lande i 2004, at det var muligt, uden at der indtraf nogen katastrofe. Nu skal vi blot sørge for at sikre, at der så hurtigt som muligt udvikles mekanismer til at forbedre og stramme op på ordningens funktion, selvfølgelig i samarbejde med Europa-Parlamentet. Derfor har jeg stor agtelse for Carlos Coelho og bifalder fuldt ud hans betænkning.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne tilslutte mig opfordringerne til, at dette forslag trækkes tilbage, og at Kommissionen fremsætter et nyt med et andet retsgrundlag.

Der er helt klart tale om et forsøg på at tilsidesætte Parlamentet i denne vigtige sag, og Parlamentets Juridiske Tjeneste har bekræftet, at man kunne have valgt et andet retsgrundlag for dette forslag, som ville have muliggjort Parlamentets fulde inddragelse i processen.

Schengeninformationssystemet, Schengen-visum, Schengenrænsekodeksen og visumkodeksen er alle omfattet af proceduren med fælles beslutningstagning, og eftersom vi er på vej mod en ratificering af Lissabontraktaten og en mere enkel og fælles retlig struktur i hele EU, burde vi opleve, at Parlamentet i højere grad inddrages i disse sager, ikke det omvendte. Dette afspejles ikke i det foreliggende forslag.

Vi har set, at der er stor enighed om disse sager på tværs af grupperne i udvalget, og jeg håber, at en stærk og klar holdningstilkendegivelse fra det samlede Parlament sammen med en behørig evaluering af de retlige omstændigheder vil føre til en omformulering af forslaget og til fremlæggelse af et bedre forslag.

Véronique Mathieu (PPE). – (FR) Fru formand! Ligesom mange af mine kolleger støtter jeg fuldt ud betænkningen fra hr. Coelho, som jeg gerne vil rette en stor tak til for et veludført stykke arbejde.

Fra begyndelsen af var fornuften i og forudsætningen for ophævelsen af kontrollen ved de indre grænser, at der fandtes kompenserende foranstaltninger til forebyggelse af de meget frygtede sikkerhedsproblemer. Disse foranstaltninger udgør grundlaget for den gensidige tillid, der er af afgørende betydning for et godt samarbejde inden for Schengenområdet. Så kun ved hjælp af en effektiv og åben mekanisme til evaluering af anvendelsen af Schengenreglerne vil vi have mulighed for at sikre, at denne tillid opretholdes, og at medlemsstaterne følgelig samarbejder på meget højt plan.

Udfordringen er derfor enorm, og Parlamentets rolle i oprettelsen af denne nye mekanisme skal svare til udfordringen. Derfor skal mekanismen eller i det mindste de elementer, der henhører under første søjle, vedtages under anvendelse af proceduren med fælles beslutningstagning, hvis denne tekst skal vedtages før Lissabontraktatens ikrafttræden.

Selv om der naturligvis skal drages konklusioner fra integrationen af Schengenreglerne i Den Europæiske Union og i fællesskabslovgivningen, er dette desuden ikke ensbetydende med, at forvaltningen af denne evaluering skal overdrages Kommissionen alene.

Medlemsstaterne skal have større indflydelse på denne evalueringsmekanisme, ellers risikerer vi, at den gensidige tillid mindskes. Det samme gælder for vores medlemsstaters interne sikkerhed. Hvis en medlemsstat ikke anvender disse regler korrekt, er det alle de andre medlemsstater, der lider under konsekvenserne.

Endelig finder jeg det ikke hensigtsmæssigt at indføre to forskellige mekanismer til de to evalueringsfaser, det vil sige en kontrol forud for anvendelsen af reglerne og en kontrol af Schengenstaternes anvendelse af reglerne.

Derfor vil jeg tilslutte mig hr. Coelho's opfordring til Kommissionen til at trække dette forslag tilbage og forelægge os et nyt forslag, som i højere grad tager hensyn til filosofien bag reglerne og medlemsstaternes rolle i evalueringen af deres anvendelse.

Alan Kelly (S&D). - (EN) Fru formand! Det er med stor beklagelse, at jeg taler til Parlamentet som medlem fra et land, der endnu ikke er med i Schengenaftalen. Jeg ville støtte op om en tilslutning til denne aftale. Det er mit håb, at Schengen-evaluering arbejdsgruppen omsider vil kunne vise den irske stat, og sandelig også vores naboer i Storbritannien, Schengens utvivlsomme fordele.

Fri bevægelighed er en grundlæggende rettighed og en grundsten i EU-borgerskabet, som vi alle stræber efter. At vi har været i stand til at reducere grænserne og give EU-borgere friheden og fordelene ved at rejse, har været ret bemærkelsesværdigt især i betragtning af Europas historie. At dette er sket, samtidig med at vores myndigheder har fået større muligheder for at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet, har været en vigtig historisk landvinding og en af EU's største succeser indtil dato. Det var Schengenaftalen, der tilskyndede Irland til at oprette et komplet datasystem til kriminaloplysninger, som forhåbentlig vil blive koblet til et europæisk system i løbet af nogle år. Schengen har fungeret særdeles godt, og det står klart for alle.

I lyset af dette bemærkelsesværdige resultat er det beklageligt, at mit eget land kun delvist deltager i Schengensamarbejdet. Mens der har eksisteret et fuldt samarbejde mellem de irske sikkerhedsmyndigheder og de tilsvarende europæiske instanser på hele politiområdet, får de irske borgere ikke den fulde glæde af EU. Afskaffelsen af grænsekontrollen kræver gensidig tillid mellem alle berørte medlemsstater. Desværre er den irske regerings holdning indtil videre, at den ikke fuldt ud kan stole på sine europæiske naboer, og den kører på lavt blus, når det handler om fri bevægelighed for folk i Europa. Jeg beklager dette dybt. Det, vi har brug for, er i virkeligheden et visumsystem for hele EU, og dette vil Schengen og dagens forhandling forhåbentlig bidrage til.

Med hensyn til det forslag, vi har fået forelagt, vil jeg opfordre Kommissionen til at trække det tilbage. Jeg mener, at det giver Kommissionen for meget magt. For at sige det som det er, så er det et forsøg på at tilsidesætte Europa-Parlamentet. Den bør vende tilbage med forslag, der respekterer proceduren med fælles beslutningstagning, og ud over denne forhandling vil der alligevel efter Lissabontraktaten skulle fremsættes nye forslag.

Petru Constantin Luhan (PPE). - (EN) Fru formand! Lad mig først lykønske hr. Coelho med det fremragende stykke arbejde, han har gjort. Oprettelse af en enkel, effektiv og åben evalueringsmekanisme til supplerung af den nuværende evaluering af Schengen er et højt velkomment initiativ.

Imidlertid er der også en del problemer med databeskyttelse, som ordføreren understregede tidligere. Selv om der er behov for forbedringer, bliver vi i den nuværende procedure desværre kun hørt. Når først Lissabontraktaten er trådt i kraft, vil Parlamentet automatisk have beføjelser i henhold til den fælles

beslutningsprocedure i spørgsmål, der henhører under den tredje søjle. Eftersom det gælder Schengenområdet og dets borgeres sikkerhed, bør alle aktører inddrages fuldt ud i etableringen af disse evalueringssystemer, da det herved bliver muligt at garantere og styrke princippet om gensidig tillid, som er af afgørende betydning for opretholdelsen af Schengenområdet.

Af alle de nævnte årsager støtter jeg derfor ordføreren i dette initiativ, der kræver, at Kommissionen trækker forslagene tilbage og fremsætter nye, mere komplette forslag.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Fru formand! Jeg vil gerne takke hr. Coelho for et godt stykke arbejde og for den beslutsomhed, han har udvist i ønsket om en evalueringsmekanisme til overvågning af anvendelsen af Schengenreglerne på en enkel, effektiv og åben måde.

Jeg betragter indførelsen af fri bevægelighed inden for EU's område og afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser som et af EU's vigtigste resultater. Af hensyn til gennemtrængeligheden ved grænserne er vi nødt til at bevare en høj standard, når Schengenreglerne skal føres ud i praksis, således at der kan opretholdes et højt niveau af gensidig tillid mellem medlemsstaterne, bl.a. til deres evne til at gennemføre ledsageforanstaltninger til ophævelsen af kontrollen af de indre grænser.

Vi er nødt til at forbedre evalueringsmekanismen til overvågning af anvendelsen af Schengenreglerne. Der skal garanteres en høj grad af sikkerhed og tillid, og dette kræver et godt samarbejde mellem medlemsstaternes regeringer og Kommissionen. I betragtning af at bestemmelserne på dette område er relevante set i forbindelse med de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, skal Parlamentet kræve, at Lissabontraktatens ikrafttræden går forud for en eventuel udvikling i lovgivningen, der indebærer forbedring af grænsesikkerheden.

I betragtning af hvor stor betydning dette lovgivningsinitiativ har, er det beklageligt, at Europa-Parlamentet kun skal høres og ikke fungere som medlovgiver, som det burde have været tilfældet.

At skabe et område med retfærdighed, frihed og sikkerhed har højeste prioritet i Den Europæiske Union. Derfor er det af afgørende betydning, at medlemsstaterne, Kommissionen og Europa-Parlamentet inddrages på lige fod i bevarelsen og udviklingen deraf.

Derfor giver jeg min fulde støtte til ordførerens forslag om at anmode Kommissionen om at fremsætte et nyt og forbedret forslag for Europa-Parlamentet, som gør det muligt for Parlamentet at påtage sig rollen om medlovgiver.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Fru formand! Vi har overlevet den pludselige kulde her i Parlamentet.

Der er sandsynligvis tale om en misforståelse her i denne forhandling, i den forstand at formålet med forslaget er at overføre denne evalueringsproces til Fællesskabet. Det er korrekt, at vi har Schengen – jeg bemærker også, at et overvejende flertal af Parlamentets medlemmer har lovprist den succes, som Schengen er, og som gør det muligt både at have fri bevægelighed og sikkerhed på samme tid.

Det er rigtigt, at Schengenevalueringen i første omgang var en mellemstatslig foranstaltning, og at Kommissionen kun fungerede som observatør. Det er imidlertid sådan, at Kommissionen som traktatens vogter har ansvaret for evalueringen. Der er imidlertid ingen tvivl om, at den vil få monopol på evalueringen – det skal der ikke herske nogen tvivl om. Vi vil selvfølgelig inddrage medlemsstaterne, og medlemsstaternes eksperter vil blive inddraget i planlægningen af tidsplanen for besøgene, i udøvelsen af besøg på stedet og i udarbejdelsen af evalueringsrapporten.

Det er helt klart, at den bekymring, vi fornemmer i medlemsstaterne, også skyldes en misforståelse. Eftersom vi ønsker gensidig tillid mellem medlemsstaterne, vil vi selvfølgelig inddrage dem i et tæt samarbejde omkring evalueringen af de foranstaltninger, der træffes i forbindelse med anvendelse af Schengen og Schengenreglerne.

Og nu kommer jeg så til Parlamentet. Her foreligger der også en misforståelse. Det er ikke vores mål at udelukke Parlamentet, som jeg hørte én sige. Vores mål er, sådan som tingene står nu, ganske enkelt at undersøge, hvordan Parlamentet i højere grad allerede nu kan inddrages med regelmæssige rapporter. Dette udelukker dog på ingen måde muligheden for, at vi giver Parlamentet en større rolle i denne mekanisme, som er kommet under fællesskabsregi, når først Lissabontraktaten er trådt i kraft. Her er jeg lidt insisterende, fordi vi ved, at de europæiske overordnede interesser kan veje tungere, når denne metode anvendes, selv om en medlemsstat nogle gange kan tøve, når det kommer til at forsvare disse europæiske overordnede interesser.

Der er således tale om nogle misforståelser, som jeg gerne vil forsøge at rede ud.

Derudover vil jeg gerne sige, at forslagene tilføjer en vis merværdi i sammenligning med den nuværende mekanisme. Evalueringerne vil blive hyppigere og mere klare. Der vil blive planlagt besøg på stedet ud fra risikobaserede prioriteringer, der vil være uanmeldte besøg og være et højt ekspertiseniveau gennem hele evalueringen, og antallet af eksperter, der deltager i evalueringen, vil gøre besøgene effektive.

Vurderingen af opfølgningen på de anbefalinger, der udarbejdes efter afslutningen af evalueringerne på stedet, vil blive forbedret.

Det er de tanker, jeg har gjort mig. Jeg forstår fuldt ud, at De er utålmodige efter, at se Parlamentet inddrages mere, når Lissabontraktaten træder i kraft. Der er ingen tvivl om, at Parlamentet skal spille en vigtig rolle i denne fællesskabsmetode, men vi har fremsat dette forslag med det formål at gøre det til et fællesskabsanliggende, idet det er underforstået, at dette efterfølgende gør det nemmere at inddrage Europa-Parlamentet.

Jeg har lyttet grundigt til alle talerne, og jeg har naturligvis noteret mig Europa-Parlamentets stort set enstemmige holdning. Jeg tror imidlertid, at alt dette beror på en misforståelse, som kan opklares.

Carlos Coelho, ordfører. – (PT) Fru formand! Jeg har tre afsluttende bemærkninger. For det første vil jeg gerne takke de medlemmer, der har støttet min betænkning og givet udtryk for dette under denne forhandling, samt hr. Barrot, næstformand i Kommissionen, for hans redegørelse med opfordringen til, at Europa-Parlamentet inddrages som medlovgiver og således får mest muligt ud af de muligheder, der følger med Lissabontraktaten. Dette kom ikke som nogen overraskelse for mig. Jeg ved, at kommissær Barrot længe har haft denne holdning, men det er godt, at han som næstformand i Kommissionen formelt har givet udtryk for den over for os.

For det andet vil jeg gerne minde om noget, kommissær Barrot sagde, da han nævnte, at forhandlingerne med Rådet var vanskelige. Vi er også opmærksomme på dette, og vi er klar over, at det vanskeligt kan være anderledes i denne sag. Derfor håbede vi også, at Kommissionen ville betragte Parlamentet som en partner med medbestemmelsesret, eftersom Kommissionen og Parlamentet i deres synsvinkel på Europa begge på en positiv måde identificeres med den tanke, at beslutningstagningen ikke kan fortsætte med at foregå på et rent mellemstatsligt plan.

For det tredje vil jeg gerne understrege to ting, som, jeg tror, der er kommet ud af denne forhandling. For det første gælder det om at bevare sammenhængen. Der kan ikke være to evalueringssystemer; der skal kun være ét, hvad enten det drejer sig om de nye medlemmer af Schengen eller de allerede eksisterende medlemmer. Desuden må princippet om gensidig tillid ikke blive undergravet. Alle parter skal involveres. Både medlemsstaterne og de europæiske institutioner skal inddrages i evalueringsprocessen. De europæiske institutioner omfatter ikke kun Kommissionen og Rådet, men også Parlamentet, og derfor beder vi om fælles beslutningstagning.

Formanden. – Forhandlingen under ét er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), skriftlig. – (LT) Det er af afgørende betydning, at der findes en enkel, effektiv og gennemsigtig evalueringsmekanisme, som gør det muligt at opretholde Schengenområdet som et område med fri bevægelighed, samtidig med at den mellemstatslige Schengenevaluering skal tilpasses de eksisterende EU-rammer. Europa-Parlamentets Juridiske Tjeneste har foretaget en undersøgelse og fastslået, at man burde have valgt den fælles beslutningsprocedure i stedet for høringsproceduren ved behandlingen af dette forslag. Lissabontraktaten træder snart i kraft, og ifølge den vil Europa-Parlamentet få udvidede beføjelser på området med frihed, retfærdighed og sikkerhed, som dette forslag falder ind under. Da Schengenområdets og dets borgeres sikkerhed er af afgørende betydning, bør vi vælge den fælles beslutningsprocedure.

Kinga Gál (PPE), skriftlig. – (HU) Schengensamarbejde kan antage mange former. Man kan udvælge rigtig mange former for anvendelse og undersøge dem nærmere. Jeg tror, at det som medlem af Parlamentet er vigtigt at nævne, her og nu, at en af de grundlæggende betingelser for fri bevægelighed for borgerne er et effektivt og fuldstændigt Schengensystem, der bygger på gensidig tillid. Grænsekontroller, vores fælles visumpolitik, grænseoverskridende politisamarbejde og databeskyttelsesspørgsmål er blot dele af hele dette system. Det er forskellige spørgsmål, men de er alle bundet sammen af én væsentlig faktor. Europæiske

borgere har fået og får for hver dag, der går, stadig større frihed, og dette er for dem et symbol på en af de mest åbenbare succeser i Den Europæiske Unions historie.

Som repræsentant for vælgerne i en medlemsstat, der først blev medlem for nogle få år siden, kan jeg med glæde bekræfte dette. Havde det ikke været for det forslag, det portugisiske formandskab fremsatte, havde de nye medlemsstater ikke kunnet være en del af Schengen-systemet. Sådan som tingene er nu, fungerer den seneste (anden) generation af Schengensystemet stadig ikke den dag i dag. Det er Kommissionens og medlemsstaternes ansvar, at denne frihed bevares, hvilket der også henvises til i to af punkterne på dagsordenen. Europa-Parlamentet bærer også en del af dette ansvar, hvilket netop er grunden til, at det er nødt til at blive inddraget i spørgsmål vedrørende borgernes frihedsrettigheder. Derfor støtter jeg på det kraftigste ordførerens indsats og erklærer mig enig i hans forslag.

Siiri Oviir (ALDE), skriftlig. – (ET) Oprettelsen af Schengenområdet i slutningen af 1980'erne og begyndelsen af 1990'erne var en af de største bedrifter i Europas historie. Bestemmelserne i Schengenreglerne har været en del af EU's regler, siden Amsterdamtraktaten trådte i kraft i 1999. En væsentlig del af overvågningen af anvendelsen af bestemmelserne i Schengenreglerne, som er en del af den europæiske lovgivning, er evalueringsmekanismen, der skal sikre, at Schengenreglerne bliver gennemført gennemsigtigt, effektivt og konsekvent, samt afspejle udviklingen på det juridiske område efter integreringen af Schengenreglerne i EU's regelsæt.

Jeg er enig med ordføreren i, at forslaget kun går ud på at vedtage nogle af de generelle forslag til forbedringer af den gældende Schengenevalueringsmekanisme, som blev fremlagt for nylig. Det eneste nye i hele forslaget er bestemmelsen i forordningen, der giver mulighed for at aflægge uanmeldte besøg, hvilket vi glæder os over. Jeg kan imidlertid ikke gå med til, at den rolle, som Rådet for indeværende varetager, skal overdrages helt og holdent til Kommissionen. Dette forslag levner meget begrænsede muligheder for et samarbejde med medlemsstaterne og udelukker Europa-Parlamentet fra processen. Man bør huske, at vi her har et område for frihed, sikkerhed og retfærdighed, og også at ansvaret for at bevare og forbedre dette område ikke alene hviler på Kommissionen i dens egenskab af garant for overvågningen af gennemførelsen af forfatningstraktaten, men også på medlemsstaterne, som fortsat er ansvarlige for deres ydre grænsers sikkerhed, og også på Europa-Parlamentet, som repræsenterer EU's indbyggere.

18. Aftale/Mauritius om visumfritagelse for kortvarige ophold – Aftale EF/Seychellerne om visumfritagelse for kortvarige ophold – Aftale EF/Barbados om visumfritagelse for kortvarige ophold – Aftale EF/Saint Kitts og Nevis om visumfritagelse for kortvarige ophold – Aftale EF/Antigua og Barbuda om visumfritagelse for kortvarige ophold – Aftale EF/Bahamas om visumfritagelse for kortvarige ophold (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om:

– Betænkning af Busuttil for Udvalget for Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om forslaget til Rådets Afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Mauritius om visumfritagelse for kortvarige ophold (KOM(2009)0048 – C7-0015/2009 – 2009/0012(CNS)),

– Betænkning af Busuttil for Udvalget for Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om forslaget til Rådets Afgørelse om indgåelse af aftalen mellem EF og Republikken Seychellerne om visumfritagelse for kortvarige ophold (KOM(2009)0052 – C7-0012/2009 – 2009/0015(CNS)),

– Betænkning af Busuttil for Udvalget for Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om forslaget til Rådets Afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Barbados om visumfritagelse for kortvarige ophold (KOM(2009)0050 – C7-0017/2009 – 2009/0014(CNS)),

– Betænkning af Busuttil for Udvalget for Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om forslaget til Rådets Afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Saint Kitts og Nevis om visumfritagelse for kortvarige ophold (KOM(2009)0053 – C7-0013/2009 – 2009/0017(CNS)),

– Betænkning af Busuttil for Udvalget for Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om forslaget til Rådets Afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Barbados om visumfritagelse for kortvarige ophold (KOM(2009)0050 – C7-0017/2009 – 2009/0014(CNS)),

– Betænkning af Busuttil for Udvalget for Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om forslaget til Rådets Afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Commonwealth of the Bahamas om visumfritagelse for kortvarige ophold (KOM(2009)0055 – C7-0014/2009 – 2009/0020(CNS)),

Simon Busuttil, *ordfører*. – (MT) Fru formand! Vi vil trods kulden i mødesalen og under dette punkt behandle lande, der kan prale af langt højere og noget mere passende temperaturer. Disse betænkninger vedrører nemlig en aftale om visumfritagelse for kortvarige ophold indgået mellem EU og EU's indbyggere og indbyggere i seks forskellige lande – Republiken Mauritius, Republiken Seychellerne, Barbados, Føderationen St. Kitts og Nevis, Bahamas samt Antigua og Barbuda.

Denne fritagelse gælder for EU-borgere, som rejser til disse lande og omvendt, dvs. når borgere fra disse lande rejser til EU. Den gælder for ophold, der varer højst tre måneder inden for et tidsrum på et halvt år. Denne fritagelse omfatter alle personkategorier, dvs. både almindelige borgere og diplomater, der rejser af forskellige grunde. Den gælder især for de mange turister, som er EU-borgere og rejser på ferie til disse seks lande, og derfor vil vi i høj grad lette tingene for dem.

Men undtaget fra denne aftale er netop de, der rejser ind i landene med henblik på udøvelse af lønnet beskæftigelse. I disse betænkninger har vi indføjet en bestemmelse, hvorefter hvert af disse tredjelande kun kan suspendere eller opsige denne aftale for alle EU-lande og således ikke udelukke enkelte lande fra aftalen. Dette blev gjort for at sikre alle EU-borgere lige vilkår og herudover som et udtryk for solidaritet. På den anden side vil EU gøre det samme, hvilket vil sige, at EU også kan suspendere eller opsige en aftale på vegne af alle medlemsstaterne. EU eller hvert enkelt af disse lande kan enten suspendere hele aftalen eller dele af den, når hensyn til den offentlige orden, den nationale sikkerhed eller folkesundheden tilsiger det, eller i tilfælde af, at et land genindfører visumpligt. Frem for alt vil jeg gerne gøre det klart, at inden vi stemte om disse betænkninger i udvalget, bad vi om og fik en garanti fra Kommissionen for, at der ville blive sikret fuld gensidighed. Netop dette var et væsentligt princip for os, nemlig at disse lande garanterer, at der er fuld gensidighed, når de ophæver deres visumkrav, mens vi ville gøre det samme til gengæld. Således ville vi fjerne visumkrav på begge sider. Denne aftale er blevet opnået, som vi ønskede det, og viser endnu en gang klart, at EU er i stand til at forhandle med én stemme på internationalt niveau og vise solidaritet over for alle lande. Dette viser endnu en gang EU's evne til at åbne sine døre for borgere fra lande i hele verden.

Jacques Barrot, *næstformand i Kommissionen*. – (FR) Fru formand! Jeg vil også gerne takke hr. Busuttil for hans glimrende betænkning.

De seks tredjelande – Antigua og Barbuda, Bahamas, Barbados, Mauritius, Saint Kitts og Nevis og Seychellerne – blev overført fra negativlisten til positivlisten i forordning (EF) nr. 539/2001 i medfør af en ny forordning, (EF) nr. 1932/2006, der blev vedtaget den 21. december 2006, hvori det blev bekræftet, at disse lande levede op til forordningens kriterier.

Denne forordning indeholdt regler for, hvordan visumfritagelsen for borgere fra disse lande skulle gennemføres, efter at en bilateral aftale om visumfritagelse mellem EF og hvert af disse lande var blevet indgået og trådt i kraft.

Som hr. Busuttil nævnte, var det vigtigt at sikre fuld gensidighed, da nogle af disse lande på det tidspunkt stadig pålagde borgere fra en eller flere medlemsstater visumpligt.

På grund af de midlertidige visumregler, som blev anvendt af Caricomlandene – landene i Det Caribiske Fællesmarked – over for indbyggere fra flere medlemsstater under World Cup i cricket, begyndte de formelle forhandlinger om visumfritagelsen først i juli 2008.

For at sikre, at borgerne kommer til at drage fordel af visumfritagelsen så snart som muligt, foreslog Kommissionen, at aftalerne, som blev underskrevet den 28. maj 2009, skulle anvendes midlertidigt, og siden da har de været anvendt midlertidigt, indtil de procedurer, der var nødvendige for, at de kunne indgås formelt, blev afsluttet.

Ud fra princippet om gensidighed omfatter visumfritagelsen alle kategorier af personer – indehavere af almindeligt pas, diplomatpas eller tjenestepas/officielt pas – og for indrejse til ethvert formål, undtagen med henblik på udøvelse af lønnet beskæftigelse.

Som hr. Busuttil sagde, er det formålet med aftalerne, at alle EU-borgere behandles lige, og derfor indeholder de en bestemmelse om, at de seks tredjelande kun kan suspendere eller opsige aftalen for alle EU's medlemsstater, og at EU omvendt også kun kan suspendere eller opsige aftalen for alle sine medlemsstaters vedkommende.

Så derfor vil jeg sige tak til Parlamentet og tak til hr. Busuttil for samarbejdet. Det styrker dette initiativ, så det bliver nemmere for vores medborgere at rejse. Jeg vil også gerne tilføje, at vi i dette temmelig kølige Parlament kan drømme om før eller siden at besøge alle disse pragtfulde lande som f.eks. Seychellerne og Bahamas...

Marie-Christine Vergiat, for GUE/NGL-Gruppen. – (FR) Fru formand! Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre går ind for EU's aftaler med disse seks lande, som virkelig er drømmerejsmål.

Som vi hørte, vil disse aftaler betyde, at borgere fra disse seks lande samt EU-borgere i fremtiden vil være fritaget fra visumpligt i forbindelse med kortvarige ophold – i det mindste vil nogle af dem være det, da det kort sagt ikke gælder, hvis man ønsker at arbejde eller udøve en lønnet beskæftigelse enten som lønmodtager eller som udbyder af tjenesteydelser. Det betyder, at de, der er undtaget fra reglerne, er forretningsfolk, sportsudøvere og kunstnere – i hvert fald hvis de skal udføre en engangspræstation – journalister og praktikanter og andre.

Lad os ikke være vanskelige og lad os hilse dette fremskridt velkommen, for vi ved jo godt, hvor mange administrative formaliteter vores ambassader kræver, når de udsteder visa til borgere fra sydlige lande.

Jeg er sikker på, at alle medlemmer – i hvert fald dem, der stadig er til stede – har hørt om disse sager, hvor kunstnere bliver forhindret i at deltage i en festival eller sportsfolk ikke kan deltage i konkurrencer. GUE/NGL-Gruppen går ind for at afskaffe alle visa i forbindelse med kortvarige ophold. De er i modstrid med princippet om fri bevægelighed for personer og kaster borgerne fra disse lande ud i en ond cirkel, idet de opmuntres til at ansøge om visum til et kortvarigt ophold for så, når de har fået det, ikke at ville vende tilbage til deres lande igen af frygt for, at de ikke kan få et visum igen. Til gengæld slår vi i vores lande hele tiden ned på dem, som har visum til kortvarige ophold, og således viser der sig efterhånden en ond cirkel. Dette fører til splittelse i familierne, mellem de migranter, der lever i vores lande, og deres familier, som forbliver i deres oprindelseslande. Derfor mener vi, at disse aftaler er et positivt skridt i retning af en anden indvandringspolitik, hvor det vil være tilladt for mennesker at bevæge sig lige så frit som kapital og varer.

Men vi har dog alligevel en lille bemærkning af teknisk art. Vi bemærkede, at den engelske term "valid passport" på fransk blev oversat med "passeport ordinaire", men vi mener ikke, at det betyder det samme. Det ville derfor glæde os at få en afklaring af dette, idet vi mener, at den korrekte oversættelse ville være "passeport en cours de validité".

Vi er også overraskede over – ordet "overrasket" er måske en høflig måde at udtrykke det på – vi er derfor overraskede over, at disse aftaler ikke gælder for de fjerneste regioner i Frankrig, når de gælder for de fjerneste regioner i Portugal.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Fru formand! Jeg vil bare gerne støtte Simon Busuttils betænkning, hvori Kommissionens initiativ godkendes, idet jeg fremsætter de følgende tre mindre bemærkninger. For det første modbeviser vi med denne afgørelse, der letter bevægeligheden, tanken om et Fort Europa. For det andet smækker vi ikke dørene op på vid gab for alle og enhver. Som Kommissionens næstformand Barrot mindede os om, åbner vi dem i overensstemmelse med reglerne. Som han også sagde, har landene overholdt reglerne og kan blive taget af negativlisten.

Efter min mening er det vigtigt, at vi har en europæisk tilgang til området, og at vi undgår at "vælge og vrage" mellem landene ved at godkende nogle og udelukke andre. Hele det europæiske område skal enten godkendes eller afvises. Endelig er garantier for gensidighed afgørende i disse aftaler, som Simon Busuttil og næstformand Barrot understregede. Vi kan ikke så godt bede Europa om at åbne sine døre for andre lande, hvis disse lande ikke åbner deres døre for Europa, og dette er i vidt omfang tilgodeset i disse aftaler.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Fru formand! Først vil jeg gerne takke fru Vergiat, for hun har fuldstændig ret – det er ganske rigtigt "passeports en cours de validité" – og for det andet vil jeg gerne sige, at dette er en mulighed, som vi ønsker at gøre brug af i videst muligt omfang.

Efter min mening gjorde hr. Coelho og før ham hr. Busuttil det også klart, at vi skal være meget nøjeregnende angående gensidigheden, og at vi også behøver virkelig europæisk solidaritet. Vi kan ikke udsætte en medlemsstat for risikoen for, at der igen bliver indført visumpligt. Vi har brug for virkelig solidaritet fra alle medlemsstater og fra EU.

Endnu engang vil jeg takke hr. Busuttil for, at han har beskrevet problemet klart og tilbyder os Europa-Parlamentets støtte på denne måde.

Simon Busuttil, ordfører. – (MT) Fru formand! Jeg vil gerne takke alle, der har udtalt sig. Både mine kolleger og Kommissionens næstformand, Jacques Barrot. Hvis jeg skulle sammenfatte denne institutions politiske budskab i et enkelt begreb, ville det helt klart være princippet om gensidighed. Det er vigtigt for os. Det har en betragtelig betydning i den aftale, vi nu behandler, ligesom aftaler med andre tredjelande er afgørende. Kommissionens næstformand ved, at der er adskillige andre tredjelande, som endnu ikke lever op til princippet om gensidighed over for alle EU's medlemsstater. Et af dem er USA, der for nylig har inkluderet et antal lande i sit visumfritagelsesprogram, men har udelukket andre. Brasilien, som der for nylig er blevet ført forhandlinger med, er et andet eksempel på dette. Jeg opfordrer til, at man insisterer på princippet om gensidighed, hver gang der bliver indgået en aftale, og efter min mening er det denne slags aftale, der kan udgøre grundlaget for, at det sker andre steder.

Formanden. – Forhandlingen under ét er afsluttet

Afstemningen finder sted i morgen.

19. Status over SIS II og VIS (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er Kommissionens redegørelse om status for SIS II and VIS.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Fru formand! Jeg ønsker ikke at sætte Parlamentets tålmodighed på prøve, men jeg bliver ikke desto mindre nødt til at skabe klarhed om en række forhold for de tilstedeværende medlemmer og for Parlamentet.

Da jeg for halvandet år siden overtog posten som kommissær for retlige anliggender, frihed og sikkerhed, lå der på mit skrivebord to storstilede projekter om informationsteknologi, der havde til formål at udstyre medlemsstaterne med moderne og effektive samarbejdsinstrumenter.

Disse to projekter, SIS II og VIS, indgik også i den kontrakt, der var blevet indgået i 2003 mellem Kommissionen og et konsortium af firmaer inden for informationsteknologi. Disse projekter er begge teknologisk komplekse. Det er nødvendigt, at vi forbinder et centralt system og nationalt udstyr med særligt krævende specifikationer og får dem til at fungere sammen.

Jeg har altid forsøgt at holde Parlamentet orienteret om udviklingen på dette område. Efter rådsmøderne (retlige og indre anliggender) i februar og juni 2009 skrev jeg til hr. Deprez, formanden for Parlamentets Udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender for at informere ham om, hvordan arbejdet med SIS II skred frem. Jeg sendte denne brevvæksling i kopi til Dem, da De er den faste ordfører i spørgsmål, der har med SIS at gøre, og nøje følger med i disse ting, hr. Coelho!

Denne åbenhed motiverer mig, så jeg vil også i dag give Dem så mange informationer som muligt. Det er sandt, at både SIS II og VIS i lighed med de fleste større erhvervsprojekter rummer en fare for, at tidsplanen skrider og budgettet sprænges. Det er sandt, at situationen er utilfredsstillende både for SIS II og VIS.

Selv om der er blevet inddraget eksperter fra Kommissionen og fra medlemsstaterne, støder SIS II fortsat på forskellige hindringer. VIS er for sin del kommet ind i en vigtig fase. De specifikationer, det havde i begyndelsen, gjorde det vanskeligt at gennemføre de planlagte test, men det ser ud til, at med medlemsstaternes aftale vil revisionen af disse specifikationer gøre det muligt at gennemføre testene med et godt resultat næste gang.

Jeg vil først tale om SIS II. Kommissionen arbejder tæt sammen med formandskabet, medlemsstaterne og leverandørerne for at gennemføre retningslinjerne i konklusionerne fra rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 4. og 5. juni.

For det første deltager alle de berørte parter aktivt i en "etapemåltest" for at vi kan være sikre på, at den eksisterende tekniske løsning har et solidt grundlag. Med dette i tankerne har Kommissionen forhandlet de nødvendige ændringer til kontrakten med det konsortium, der står for projektet. Til det første etapemål er der en ekstra udgift på 1 026 000 EUR. Samtidig har vores tjenestegrene intensiveret styringen og overvågningen af projektet. De har indført kontraktmæssige bøder, så der kan lægges yderligere pres på leverandøren.

Fredag aften indkaldte jeg den administrerende direktør for det firma, der står for projektet, så han personligt kunne informere mig om de foranstaltninger, som han var ved at gennemføre for at løse de tekniske vanskeligheder.

Endelig har Kommissionen, som det blev besluttet på rådsmødet i juni, for en sikkerheds skyld taget indledende skridt med henblik på eventuelt at skifte til den alternative ordning, hvis den nuværende tekniske løsning viser sig ikke at fungere.

Hvis vi skal tage højde for disse oplysninger og den nye tidsplan, skal vi selvfølgelig udmønte disse omstændigheder i lovgivning. Derfor foreslog Kommissionen den 29. september nogle ændringer til SIS II-migrationsinstrumenterne, ændringer, som for tiden er i høring i Parlamentet. Dette vil give os en lejlighed til at tage emnet op til en detaljeret vurdering.

Angående VIS begyndte leverandøren i april 2009 en række test på det centrale system for at vurdere, hvor langt man er nået. Det er endnu ikke lykkedes leverandøren at opfylde alle de aftalte kriterier, som var nødvendige for at afslutte denne testrække, selv om fristen var blevet forlænget.

Selvfølgelig har Kommissionen gjort brug af de kontraktmæssige bøder, der var mulighed for, for at straffe denne forsinkelse. Den har givet leverandøren besked på at gennemføre alle de passende korrigerende foranstaltninger.

Muligvis tager jeg fejl, men jeg tror ikke, at problemet ligger i udformningen. På den anden side ser det ud til, at det går fint med STT. Testene skulle være afsluttet den 11. november. Men parallelt hermed skal medlemsstaterne også vedtage deres egne nationale systemer, så de kan anvende VIS. Mindst tre medlemsstater har for tiden større vanskeligheder, og de forsinkelser, som disse tre stater forårsager, er endnu mere betydelige end de, som det centrale system er skyld i.

Derfor er vi i gang med at udarbejde en detaljeret analyse sammen med medlemsstaterne, så vi kan fastlægge en ny tidsplan for lanceringen af VIS. Men for at gøre det skal vi have et klart billede af, hvad resultatet bliver af testrækken på det centrale system.

Mit møde i fredags giver mig grund til at tro, at den 11. november kunne være den dato, hvor vi ved, om de test, der nu bliver gennemført, har vist gode resultater. Men under alle omstændigheder er det nødvendigt, at både de nationale systemer og det centrale system er fuldt funktionsdygtige, inden systemet bliver lanceret. Jeg vil selvfølgelig informere Parlamentet om denne nye tidsplan, så snart vi kan opstille den.

Jeg vil slutte her – undskyld at jeg har talt så længe, men jeg ville virkelig gerne redegøre i detaljer for status for SIS II og VIS. Der er i høj grad grund til bekymring, og det giver ikke nogen mening at prøve at skjule det. Begge projekters tekniske, budgetmæssige og politiske risikoprofiler gør det rimeligt, at vi alle bliver inddraget på baggrund af hver vores ansvarsområder. Der er blevet anvendt betydelige økonomiske ressourcer. Det totale beløb for Kommissionens budgetmæssige forpligtelser for SIS II er på lidt over 80 mio. EUR, hvoraf lidt over halvdelen, dvs. 44,5 mio. EUR, allerede er blevet udbetalt. Kommissionen har allerede allokateret omkring 74,5 mio. EUR til VIS. Hvad angår den budgetmæssige gennemførelse er der indtil nu blevet givet knap 43,3 mio. EUR ud. Disse tal ligger på linje med de beløb, der er blevet givet ud på projekter i en lignende skala, som er blevet udviklet i Europa og andre steder i verden.

Her og nu vil jeg gerne understrege, at Parlamentet kan være helt sikker på, at jeg vil informere om enhver udvikling, som kan have konsekvenser for budgettet eller endog for lanceringsdatoen for disse systemer.

Men hvis SIS II og VIS lykkes, vil vi have udstyret Europa med verdens mest effektive system. Derfor er vi nødt til at håndtere forhindringerne på en fattet, klar og praktisk måde, så jeg vil være så fri at bede Parlamentet om hjælp så tit, jeg har brug for det, netop for at følge disse to sager tæt og sørge for, at de bliver afsluttet med et godt resultat.

FORSÆDE: Silvana KOCH-MEHRIN

Næstformand

Simon Busuttil, for PPE-Gruppen. – (MT) Fru formand! Først vil jeg gerne takke Kommissionens næstformand for den redegørelse, han netop gav os, og til gengæld vil jeg gerne forklare, hvorfor vi bad om denne forhandling.

Grunden var, at Schengenområdet er yderst vigtigt for os, da vores borgere har ret til fri bevægelighed. Men selv om det var vores hensigt med Schengenområdet at give vores borgere fuldstændig frihed, ønsker vi ikke at give dette privilegium til kriminelle. Derfor oprettede vi Schengeninformationssystemet, som skulle have været opgraderet til et system af en ny generation, kendt som SIS II, så vi kunne styrke vores borgeres frihed, mens vi forhindrer kriminelle i at få nogen form for råderum. Når dette system fra en ny generation, SIS II,

er temmelig forsinket og stadig ikke ser ud til at være bare i nærheden af at blive færdigt, er det noget, der bekymrer os. Derfor stiller vi Dem nu disse spørgsmål om årsagen til forsinkelsen, og om det er muligt at garantere, at systemet er i funktion fra en bestemt dato. Jeg vil dog gerne gøre det helt klart, at det er vores endelige målsætning at arbejde sammen med Kommissionen for at sikre, at Schengenområdet er fuldt operationelt, og at det fungerer så godt som muligt i vores borgeres interesse uden at give folk med de forkerte hensigter frit spil.

Claude Moraes, for S&D-Gruppen. (EN) – Fru formand! Jeg vil gerne takke kommissæren for at komme her i dag og orientere os i detaljer om disse spørgsmål. Vi påskønner den måde, han har gjort det på.

I lighed med hr. Busuttil vil jeg gerne give en forklaring – som er en fælles forklaring – på vores alvorlige bekymring over de betydelige forsinkelser i overgangen fra SIS til SIS II og udviklingen af VIS. Jeg tror, det vil fremgå klart, hvorfor vi indgav et fælles beslutningsforslag, for her er der virkelig grund til bekymring. Hr. Coelho og andre har gjort opmærksom på denne bekymring i et stykke tid, og det er værd at bemærke, at selv om det er indlysende, at disse betragtelige forsinkelser i sig selv er yderst bekymrende, er de centrale spørgsmål for Parlamentet her, som De ved, gennemsigtighed og ansvarlighed, især når vi har at gøre med følsomme oplysninger og følsomme oplysninger inden for dette område. Som medlovgiver og EU's eneste direkte valgte institution skal Parlamentet holdes orienteret om udviklingen af disse systemer, som det har bedt om mange gange tidligere.

Vi ønsker ikke at fremsætte urimelige krav i vores beslutningsforslag. Vi ønsker at være rimelige, og vi vil gerne reagere på den måde, som De har givet os oplysningerne på i dag. Vi ønsker blot at blive informeret om den aktuelle status og få forklaret baggrunden for forsinkelsen og få tilsagn om, at disse problemer vil blive løst. Det er afgørende, at et projekt, der er så vigtigt som dette, og som vil have konsekvenser for særdeles mange mennesker – både EU-borgere og tredjelandstatsborgere – bliver udviklet på en gennemsigelig måde.

Men ud over spørgsmålene om gennemsigtighed og ansvarlighed er det også vigtigt at pege på nogle af de bredere konsekvenser. De tekniske problemer, vi ser, og udviklingen af disse storstilede databaser styrker ikke tilliden yderligere. Mange af vores medlemsstater – herunder min egen medlemsstat – har haft betydelige vanskeligheder i forbindelse med udviklingen af større databaser, bl.a. udviklingen af id-databaser. Det er absolut afgørende, at offentligheden har tillid til disse systemer.

Derfor er vi nødt til i fællesskab og på tværs af de politiske partier at se på, hvordan disse problemer opstod, hvordan de kan undgås i fremtiden, og det hellere under planlægningen end under udviklingen. Vi skal lære af erfaringerne. Vi er nødt til at have tillid til disse systemer, og frem for alt skal vi have et fuldstændigt og retvisende opsyn. Når alt kommer til alt kommer disse systemer kun til at fungere, hvis der sker et teknisk samarbejde – men også kun hvis offentligheden har tillid til systemet, og hvis Parlamentet undersøger disse forhold åbent, og hvis det i sidste ende fører til resultater.

Sarah Ludford, for ALDE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Aldrig før har jeg haft så meget taletid på en enkelt aften i alle mine 10 år i Parlamentet! Ti minutter i alt er en uvant luksus, og jeg er ikke sikker på, at jeg vil være i stand til at bruge dem.

Jeg vil også gerne takke næstformand Barrot for at komme her og beskrive problemerne over for os, selv om jeg ikke synes, det burde have været nødvendigt, at vi skulle bede om disse underretninger. Alle, som bare kender lidt til at indføre store it-systemer i den offentlige sektor i deres egen medlemsstat, ved, at alle disse tekniske og budgetmæssige problemer ofte opstår. Men desværre, når to så højt profilerede, store systemer – Schengeninformationssystemet (SIS) II og visuminformationssystemet (VIS) – er berørt, påvirker det også troværdigheden ikke blot af EU's interne sikkerhed – og den vil jeg vende tilbage til senere – men også EU's visumpolitik.

Som ordfører på VIS kan jeg sige, at vi var under pres for at få lovgivningen på plads i tide, fordi vi ønskede at komme videre med at få VIS op og køre – som det skulle have været nu – og enhver forsinkelse i tidsplanen er dybt skuffende.

Jeg vil gerne spørge kommissær Barrot, hvilke konsekvenser det får for visumansøgerne. Vil vi til sidst stå med en masse forvirrede mennesker, fordi VIS er nødt til at behandle 20 mio. visumansøgninger årligt og forsinkelser sandsynligvis vil få en dominoeffekt? Og hvad med de udliciteringsaftaler, som er ved at blive indgået? De nævnte, at der er blevet opkrævet kontraktbøder som følge af forsinkelserne i visuminformationssystemet. Hvor store er disse bøder? Hvor høje skønner man, at de ekstra udgifter vil

blive? Og må vi få at vide, om De generelt set stadig har tillid til leverandøren, eller står vi muligvis over for, at kontrakten bliver opsagt?

Dette har sandsynligvis også konsekvenser for indretningen af agenturet for den fælles ledelse af SIS og VIS – og muligvis også for andre databaser i fremtiden. Måske skal nogle af ambitionerne for indsamlingen af data og systemer til overvågning i stor skala tages op til fornyet overvejelse, for hvis vi får alle disse tekniske og infrastrukturelle problemer, ville det ikke være så dårligt set ud fra et hensyn til beskyttelse af privatlivet.

Det sidste, jeg gerne vil spørge kommissæren om, er følgende: Den aktuelle vurdering er, at SIS II vil være i drift i sidste kvartal af 2011. Jeg tror, at vi kan regne med yderligere forsinkelser. I sommeren 2012 skal der være Olympiske Lege i London. Den britiske regering benyttede ikke lejligheden til at komme med i SIS af grunde, som de bedst forstår selv. Der var faktisk en del år, hvor den kunne være kommet med i SIS I, men man sagde, "nej, nej, vi venter til SIS II".

I et svar til mig har regeringen udtalt, at den ikke frygter nogen sikkerhedsmæssige konsekvenser. Men ikke bare Det Forenede Kongeriges sikkerhed, men også Europas sikkerhed kan blive bragt i fare, hvis Det Forenede Kongerige ikke deltager i at få adgang til den politimæssige side – som det har lov til – af Schengeninformationsystemet i god tid inden OL i London i 2012.

Kunne kommissær Barrot fortælle os, hvilke konsekvenser han regner med, at det kan få for sikkerheden i forbindelse med OL, hvilket ligger mig meget på sinde, da de skal afholdes i London og ikke mindst i min valgkreds. Jeg tror, at alle vil være bekymrede for sikkerheden ved De Olympiske Lege. Dette er nogle af de spørgsmål, som jeg gerne ville stille til kommissæren. Endnu en gang vil jeg gerne takke kommissæren for hans tilstedeværelse.

Tatjana Ždanoka, for Verts/ALE-Gruppen. – (EN) Fru formand! På vegne af min gruppe vil jeg også gerne takke kommissær Barrot for hans redegørelse. Selvfølgelig beklager vi også den aktuelle situation med SIS II og VIS.

Men jeg vil også gerne tage nogle andre aspekter op, for De skal vide, at vores gruppe har en særlig holdning til anvendelsen af biometriske data, særligt i VIS og SIS II.

Jeg vil gerne udnytte denne lejlighed til at understrege vores holdning. Ligesom Sarah Ludford er jeg også særdeles taknemmelig for at have fået ekstra taletid i aften. Det kan også være, at det er for meget for mig, selv om jeg har seks og ikke 10 minutters taletid.

Vi beklager også, at flere og flere myndigheder har adgang til disse systemer. Lige nu bekymrer det os, at SIS er ved at blive ændret fra et teknisk redskab til et generelt kontrol- og overvågningssystem.

Derfor vil vi gerne minde Kommissionen om, at en sammenhængende lovpakke for databeskyttelse, som er baseret på de højeste standarder, og vedtagelsen af et juridisk instrument om minimumsgarantier i procesret er en nødvendig forudsætning for en fuldstændig gennemførelse af disse nye systemer.

Vi beklager også Rådets manglende samarbejdsvilje, især afvisningen af at bruge den fælles beslutningsprocedure i forbindelse med gennemførelsesforanstaltningerne. Vi håber, at Europa-Parlamentet i fremtiden vil modtage fast tilbagevendende pålidelige oplysninger om test, omkostninger osv.

Jeg ønsker ikke at gentage en tidligere talers spørgsmål, men vi kunne også godt tænke os at få informationer fra kommissær Barrot om kontrakten og de forpligtelser, den giver anledning til, og hvad der vil ske, hvis testen ikke er tilfredsstillende, og vi kunne også godt tænke os at få besked om mulige omkostninger.

Det drejer sig måske også om godkendelse. Vi ville undgå en lang række spørgsmål, hvis Parlamentet fik lov til at deltage aktivt i hele processen lige fra begyndelsen. Derfor håber jeg også, at denne sag vil vise, at tiden nu virkelig er inde til at samarbejde.

Timothy Kirkhope, for ECR-Gruppen. – (EN) Fru formand! Som underskriver for ECR på det fælles beslutningsforslag, glæder det mig meget, at vi nu deltager i denne debat. Det er af afgørende betydning, at vi i Europa-Parlamentet drager Kommissionen til ansvar, når vi drøfter spørgsmål, der medfører anseelige udgifter for de europæiske skatteydere. Det er sandt, at den almene offentlighed har en særlig interesse i et så følsomt område, som har at gøre med databeskyttelse og udveksling af oplysninger. Der har været talrige problemer og forsinkelser, hvilket betyder, at det nye system stadig ikke er blevet taget i drift. I det hele taget betvivles det nu, om projektet er bæredygtigt.

Jeg vil gerne spørge Kommissionen, hvorfor der har været så store overskridelser af tidsplanen og budgettet. Hvad gør man for at tage hånd om disse fejl? Vi kunne godt tænke os fuld åbenhed både omkring gennemførelsesprocessen og de finansielle aspekter, jeg har nævnt. Som det fremgår af vores beslutningsforslag, ønsker Det Forenede Kongerige – selvfølgelig ikke som et fuldgældigt medlem af Schengen på dette tidspunkt – sammen med et antal andre medlemsstater ikke at være med i systemet, før der er blevet fundet en løsning.

Jeg vil også gerne spørge, hvad man har gjort for at opnå erstatning fra leverandørerne. Vi vil gerne bede Kommissionen og Rådet om at svare på spørgsmålene og give os en forklaring på, hvorfor man fortsat skulle have tillid til den nuværende leverandør og leverandørens evne til at gennemføre systemerne med et godt resultat. Har projektet i det hele taget en fremtid, eller burde vi tage hele initiativet op til fornyet overvejelse? Som kommissær Barrot har sagt, er nogle stater forsinkede, men da der ikke er tillid til leverandøren, kan de næppe bebrejdes. Europa-Parlamentet skal holdes løbende informeret om status for indførelsen af disse systemer. Jeg ser frem til at læse Kommissionens svar på de spørgsmål, som mine kolleger og jeg har taget op.

Cornelia Ernst, for GUE/NGL-Gruppen. – (DE) Fru formand! Først vil jeg gerne sige, at vi ikke deler de bekymringer, som Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) har udtrykt. Det er ganske enkelt. Vi mener, at en yderligere udvikling i retning af SIS II er unødvendig og politisk forkert. Dette mener vi af tre grunde. For det første fordi der sker en sammenblanding af efterretnings- og politioplysninger, hvilket fører til et datasystem, hvor der ikke længere er nogen garanti for, at det kan kontrolleres, og hvor personoplysninger faktisk ikke er beskyttet.

For det andet på grund af de biometriske data, som her bliver forankret i et eksperiment i stor skala, og for det tredje, fordi SIS II selvfølgelig vil blive anvendt mod den såkaldte ulovlige indvandring. Derfor er vores forslag som følger: Som vi alle ved, har vi SIS I. Vi mener, at det er fornuftigt at udvikle det videre "som en for alle". Det er en pragmatisk tilgang, som vi bliver stærkt kritiseret for. Men vi mener, at der ikke kan gøres mere med den tilgang, der følges her. For at udtrykke det enkelt er SIS II reelt en fiasko, og at blive ved med at snige sig uden om denne erkendelse er – for at sige det lige ud – meningsløst. Det vigtige er, at de penge, der bliver givet forkert ud her, skal spares, hvilket vil betyde, at vi får færre problemer med hele sagen og kan holde op med at bekymre os om forsinkelsen af SIS II. Dette siger jeg også ud fra Sachsens synsvinkel, en region i Tyskland, der ligger tæt på Polen og Den Tjekkiske Republik. Her er jeg udmærket klar over, at det givetvis ville give mere mening at gøre noget for at stabilisere politiet internt end at indføre noget som dette.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne lægge ud med at takke næstformand Barrot for hans redegørelse, selv om han står i en urimelig position, fordi det også ville være rart at høre Rådets holdning. Det er tydeligvis lettere at udøve parlamentarisk kontrol med Kommissionen end med Rådet.

I december 2001 fik Kommissionen mandat til at indføre anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS), som forventedes at træde i kraft i marts 2007. Der har været mange problemer og forsinkelser. Det nye system er stadig ikke taget i brug. Nogle forudser, at det ikke vil være oppe at køre før 2012, mens andre betvivler selve projektets funktionsdygtighed. Der er nu ikke alene forsinkelser i SIS, men også i visuminformationssystemet (VIS), idet begge projekter udvikles af den samme virksomhed.

I den forbindelse vil jeg gerne sige, at jeg fortsat har tillid til næstformand Barrot. Han har i sit politiske liv altid været kompetent og seriøs og en sand EU-tilhænger. Vi er klar over, at han ikke iværksatte SIS-projektet, og at han overtog det, da han sagde ja til en porteføljeændring på anmodning af kommissionsformand Barroso. Men Kommissionen og den virksomhed, der har påtaget sig at udvikle det centrale system, skal naturligvis stå til regnskab for deres varetagelse af opgaven.

Parlamentet er en budgetmyndighed, og vi har ret og pligt til at kræve en forklaring fra Kommissionen. Hvorfor har vi behov for SIS II? Vi har behov for bedre kontrol af vores ydre grænser, vi har behov for bedre sikkerhed, vi har behov for biometriske data, og vi har behov for, at varslinger bliver koordineret. Der er planlagt to globale tekniske test, de såkaldte etapemålstest, den første den 22. december og den anden i sommeren 2010. Formålet med den første test er at kontrollere, at SIS II fungerer gnidningsfrit, driftsikkert og effektivt under driftsmæssige betingelser i en periode på 72 timer, samt at kontrollere, at de afgørende kernefunktioner og datakontinuiteten kan fungere uden problemer eller afbrydelser.

Det rejser en række spørgsmål. For det første hvorvidt der er risiko for, at dette kan bringe gennemførelsen af testen i december i år i fare. For det andet hvorvidt det for at mindske denne risiko overvejes at sænke

kravene eller endda antallet af stater, som deltager i testen. For det tredje hvorvidt disse nye test kan opfattes som en del af den årlige kontrakt med virksomheden, eller hvorvidt de anses for at være yderligere krav, som medfører ekstra omkostninger. For det fjerde hvorvidt opdagelsen af problemer og tekniske fejl har ført til, at der er blevet føjet ekstra ydelser til kontrakten, og i bekræftende fald hvor mange penge der er blevet betalt på denne baggrund. For det femte størrelsen af den bøde, der – som næstformand Barrot nævnte – er blevet pålagt kontrahenten for de forsinkelser og tekniske fejl, der var skyld i, at de tidligere test mislykkedes. For det sjette hvorvidt Kommissionen mener, at dette, hvis der i stedet vælges en alternativ løsning, vil føre til en ophævelse af kontrakten med Steria, og i bekræftende fald hvilke konsekvenser det vil have for VIS.

Og til sidst hvorvidt det er korrekt, at Bulgarien og Rumænien har opgivet at vente på SIS II, og at deres integration i SIS I allerede er under planlægning.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Fru formand! Jeg skal forsøge at holde mig inden for min taletid. Principielt set glæder vi os over indførelsen af SIS II og dets funktionalitet. I min tid som indenrigsminister i begyndelsen af dette årtusinde arbejdede jeg hårdt gennem lobbyer for at få indført dette system. På det tidspunkt blev vi lovet, at det ville blive indført i 2007, og en af grundene var, at vi havde akut behov for det i forhold til de nye medlemsstater, så de kunne deltage i denne nye sikkerhedsstruktur.

De nye medlemsstater er her, men det er SIS II stadig ikke. Forsinkelsen skal analyseres og undersøges grundigt. Der skal også være klare konsekvenser. Vi skal lære af vores erfaringer, så vi kan undgå noget lignende i fremtiden.

Vi må indrømme, at Kommissionen har gjort alt for at fremme SIS II-projektet, bl.a. ved at acceptere testresultater, som ikke var perfekte. Vi må imidlertid ikke glemme, at det ikke giver mening at gå for meget på kompromis her, da det ville ske på bekostning af systemets stabilitet og driftssikkerhed. Vi skal derfor forhindre, at medlemsstaterne pålægges yderligere økonomiske byrder som følge af analysen eller testene og eventuel yderligere forsinkelse af systemet. Vi har behov for 100 % åbenhed samt klar tale over for dem, der skal gennemføre projektet på Kommissionens vegne, og det betyder også, at der, hvor dette er nødvendigt, skal være økonomiske konsekvenser for disse projektledere.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Fru formand, hr. kommissær! I 2006, da de nye medlemsstater ventede på at blive optaget i Schengenområdet, betingede vi os og fik lovning på, at en af betingelserne var, at SIS II skulle være i drift. I mellemtiden viste det sig, at system ikke ville kunne fungere overhovedet. Vi hørte derefter, at grundlaget ikke var stærkt nok til at understøtte vægten af det tekniske udstyr, og hvis det portugisiske formandskab ikke havde fundet en løsning, der gjorde det muligt at drive "SIS one for all"-systemet, ville de otte nye medlemsstater stadig i dag vente på at blive optaget i Schengenområdet.

Vi må imidlertid huske på, at der skulle underskrives nye kontrakter, og der skulle findes nye finansielle løsninger til udviklingen af SIS II-systemet, samtidig med at driften af SIS I+-systemet stadig skal finansieres. Derfor finansierer vi rent praktisk to systemer, hvilket er dyrt for de europæiske skatteydere. Vi taler naturligvis om en stor investering, når det gælder om at beskytte de europæiske borgeres sikkerhed. I modsætning til min venstreorienterede kollega mener jeg, at det kan skabe en stor kvalitetsmæssig ændring til gavn for den europæiske sikkerhed.

Jeg er også interesseret i at høre om forsinkelsen, i betragtning af at systemets udvikling i 2001 blev planlagt til at tage fem år, fra 2002 til 2007. Vi taler nu om, at det bliver udviklet over måske 10 år. Et teknisk system må ikke være behæftet med så stor usikkerhed, at dets udviklingstid fordobles. Vi er udmærket klar over, at tekniske drillenisser kan sabotere arbejdet, og at de offentlige investeringer er blevet forsinket, men i den sidste ende bliver vi nødt til at spørge os selv, hvad grunden til alt dette er. Er der ikke nogen lande, ja nogen medlemsstater, der bevidst bremser SIS II-systemets udvikling? Til sidst vil jeg gerne spørge, hvilken sikkerhed der er for, at det samme ikke vil ske igen med VIS-systemet.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Fru formand! I lyset af de forsinkelser og problemer, der er opstået i forbindelse med færdiggørelsen af arbejdet med SIS II, og i lyset af de prognoser, der siger, at systemet ikke vil være fuldt funktionsdygtigt ved udgangen af 2011 og endda, siger nogle, i 2015, er det blevet besluttet at foretage test af SIS II inden årets udgang med henblik på at vurdere dets funktionsdygtighed. Hvis SIS II viser sig at være defekt, vil der efter forlydende blive indført en alternativ plan baseret på forbedringer af SIS I.

Det rejser derfor adskillige spørgsmål. Er Kommissionen parat til at gennemføre en alternativ plan? Hvad vil der ske med de investeringer, som visse medlemsstater har foretaget i forbindelse med indkøb af udstyr til

servicering af det nye system? Kan dette udstyr bruges i den alternative plan? Og endelig, hvordan vil Kommissionen afkræve de parter, der er ansvarlige for projektet, kontraktmæssige bøder?

Jacques Barrot, medlem af Kommissionen. – (FR) Fru formand! Jeg kan ikke besvare alle de spørgsmål, der er blevet stillet, i betragtning af at vi befinder os på et vanskeligt tidspunkt. Med hensyn til VIS gælder det de test, der angår det centrale system, og som skal gennemføres inden den 11. november, og i forhold til SIS II er det etapemålet, dvs. det kriterium, der skal være opfyldt inden årets udgang.

For det første vil jeg gerne takke alle talerne. Jeg ønsker, at Parlamentet skal have fuld adgang til alle oplysningerne. Jeg vil gerne minde Dem om, at disse to store systemer netop blev udformet af medlemsstaterne, så de kunne have fri bevægelighed under sikre betingelser, som særligt hr. Busuttil og hr. Moraes påpegede.

Jeg vil gerne først give svar vedrørende VIS og særligt til fru Ludford, der som ordfører har været særlig interesseret i dette problem. Det, vi kan sige, er, at der vil blive foretaget test af VIS inden den 11. november, og disse test vil så fortælle os, om vi bør ændre retning. Indtil videre kan VIS opfattes som et system med en fornuftig struktur og ja, med et par programfejl, men fejl af en sådan karakter, at de kan rettes. Ikke desto mindre er det disse test, der skal vise, om vi bliver nødt til at ophæve aftalen med kontrahenten. Det er endnu for tidligt at sige, men tidsplanen skal i så fald gennemgås derefter.

Jeg vil gerne påpege, at Rådet i 2005 besluttede, at medlemsstaterne skulle foretage en ensartet og koordineret iværksættelse af VIS. Det er derfor, at det fremgår af VIS-forordningen, at systemet tages i brug i det første område på den dato, som Kommissionen fastsætter, når alle medlemsstaterne har meddelt Kommissionen, at de har foretaget alle de tekniske og juridiske justeringer, der er nødvendige for at kunne anvende VIS i det pågældende område.

Det betyder, at VIS tages i brug i det første område – Nordafrika, som dækker de lande, der repræsenterer de største risici i forhold til illegal indvandring og sikkerhed – den samme dag i alle medlemsstaterne. Det bringer mig frem til, at det er virkelig vigtigt, at alle medlemsstaterne er i stand til at få VIS op at køre og forvalte det korrekt, fordi det vil være ekstremt skadeligt, hvis det centrale system viser sig at fungere normalt, men at vi er tvunget til at udskyde fristen endnu mere på grund af forsinkelser hos nogle få medlemsstater. Derfor er jeg noget vedholdende på dette punkt.

Jeg noterer mig, at fru Ludford særligt henviste til problemet med De Olympiske Lege. Jeg håber virkelig, at vi har gjort fremskridt inden da. Det er imidlertid rigtigt, at der er blevet truffet foranstaltninger, så Det Forenede Kongerige kan blive tilsluttet SIS I + forud for De Olympiske Lege, hvis dette skulle vise sig nødvendigt.

Jeg vil også gerne sige, at vi i forhold til visumansøgere virkelig håber, at vi ikke kommer til at afvige for meget fra den fastlagte frist, da det er meget vigtigt for os, og den alvorlige risiko for, at folk foretager "visa-shopping" på konsulater, kan stige, hvis vi forsinker VIS for meget.

Fru Ždanoka henvendte sig til mig om biometriske data og kontrol af adgangen til systemet. Jeg tror, at vi får mulighed for at drøfte dette igen, men disse kontroller bliver underlagt en række klare regler. Jeg noterede mig, at fru Ernst er imod systemet, men jeg har også noteret mig hr. Kirkhopes udtalelser. Nu er jeg nået til hr. Coelho. Hr. Coelho har et godt kendskab til SIS II, og jeg vil gerne prøve at besvare nogle af hans spørgsmål, samtidig med at jeg bevarer muligheden for at give ham skriftligt svar på hans syv spørgsmål.

Jeg kan sige, at Kommissionen indledte kontraktforhandlinger med sin medkontrahent, og at disse forhandlinger fokuserede på to områder, nemlig bestilling af flere ydelser og mere udstyr, som er nødvendigt for at kunne foretage testen af det første etapemål, og en ændring af basiskontrakten for at muliggøre formalisering af etapemålene inden for SIS II via en kontrakt. Vi nåede til generel enighed i slutningen af juli. Vi nåede til generel enighed i slutningen af juli, og det er rigtigt, at medkontrahenten påpegede, at der var specifikationer, som så ud til at gøre det meget vanskeligt at nå dette første etapemål. Ikke desto mindre tegnede vi en kontrakt med kontrahenten, hvoraf det fremgår, at dette etapemål skal nås.

Analyse- og afhjælpningsperioden gjorde det imidlertid klart, at SIS II er bygget på et solidt, om end nogle gange overdrevent komplekst, fundament, og at systemet kan ordnes, selv om der er behov for en vis indsats.

Denne dybdegående analyse gjorde det muligt for os at identificere adskillige måder til forbedring af systemet, men det er rigtigt – og jeg siger også dette til hele Parlamentet – at vi har et meget ambitiøst projekt foran os på dette område, og det er ikke let at se, præcis hvad der vil ske.

Jeg kan imidlertid sige, at vi har pålagt Hewlett-Packard-Steria-konsortiet bøder som straf for på den ene side at have været ude af stand til at få systemet op på det kontraktlige niveau ved afslutningen af kontraktfasen for de driftsmæssige test af ST, og på den anden side for – i hvert fald på nuværende tidspunkt – de forsinkelser, der er opstået i de interne VIS-test.

Begge disse projekter er underlagt den samme kontrakt, så bøderne trækkes ligeligt fra fakturaerne for SIS II og VIS. Disse bøder beløber sig til næsten 3,5 mio. EUR, og den bøde, der relaterer sig til VIS, fortsætter med at stige, mens bøden i forhold til SIS II har været stillet i bero, siden analyse- og afhjælpningsopgaven gik i gang i januar. I tilfælde af at disse projekter må opgives, skal medkontrahenten naturligvis afholde de dertil svarende omkostninger.

Som tingene ser ud, og i betragtning af hvad jeg har sagt med hensyn til både VIS i forhold til de test, der skal foretages inden den 11. november, og med hensyn til SIS II i forhold til målet om via etapemålet for året at bekræfte, hvorvidt arkitekturen reelt er levedygtig, er jeg ude af stand til at give et mere præcist svar, da vi nu er i gang med testfasen og forberedelsen af etapemålet.

Jeg vil gerne sige, at Parlamentet er velkommen til at hjælpe os med at sætte skub i medkontrahenten. Som De har set, er jeg meget målbevidst, og jeg er blevet personligt involveret i denne sag. Jeg håber, at det ligesom i forbindelse med Galileo vil lykkedes mig mere eller mindre at redde begge disse projekter, som teknisk set er yderst interessante, og som kan gøre Europa i stand til at nyde godt af et højeffektivt system, men i aften kan jeg endnu ikke være sikker på det.

Parlamentet er også velkommen til at hjælpe os med at sætte skub i medlemsstaterne. Hvad angår VIS, oplever vi, at de største forsinkelser i øjeblikket er dem, som skyldes nogle få medlemsstater.

Jeg er godt klar over, at jeg ikke har besvaret hvert eneste spørgsmål, men jeg står helt og holdent til rådighed for Parlamentet i forhold til at give parlamentsmedlemmerne alle de oplysninger, som de og særligt de medlemmer, som har stillet spørgsmål til mig i aften, måtte ønske, så snart jeg modtager disse.

Formanden. - Tak for Deres svar. Jeg har modtaget tre beslutningsforslag fremsat som afslutning på forhandlingen.⁽²⁾

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted kl. 11.00 torsdag den 22. oktober 2009.

20. Dagsorden for næste møde: se protokollen

21. Hævelse af mødet

(Mødet udsat kl. 20.45)

⁽²⁾ Se protokollen.